

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · quart període · sèrie C · número 328

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 17, dimecres 18 de setembre de 2019

Presidència de l'I. Sr. Jean Castel Sucarrat

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença del delegat del Govern de la Generalitat a Madrid per informar sobre les activitats i els projectes de la delegació 357-00371/12	4
Proposta de resolució sobre el Consell Assessor per a l'Impuls del Fòrum Cívic i Social per al Debat Constituent (retirada) 250-00742/12	30
Sol·licitud de compareixença del síndic de greuges perquè informi sobre les seves relacions amb persones investigades pel presumpte finançament il·legal de CDC (retirada) 356-00555/12	31
Proposta de resolució de rebuig i condemna de la violència com a instrument de persecució d'objectius polítics 250-00759/12	31
Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Interior i la consellera de Justícia sobre els criteris seguits en el trasllat dels polítics en presó provisional al Centre Penitenciari de Lledoners 354-00144/12	40
Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de la Presidència sobre l'encàrrec al Centre d'Estudis d'Opinió d'una enquesta relativa a l'opinió política adreçada al conjunt de l'Estat espanyol 354-00148/12	41
Sol·licituds de sessió informativa acumulades amb la consellera de Justícia i amb el conseller de Governació, Administracions Públiques i Habitatge sobre els indicis d'espionatge als servidors públics de l'Administració de justícia i el garantiment dels drets i les llibertats dels ciutadans 354-00152/12 i 354-00153/12	42
Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de la Presidència sobre la seva implicació en els òrgans de direcció del Consell per la República 354-00169/12	43
Sol·licitud de sessió informativa amb el vicepresident de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda sobre l'increment de publicitat institucional en el context de les retallades 354-00170/12	43

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comissió Assessora sobre la Publicitat Institucional perquè informi sobre la despesa destinada a publicitat institucional del 2018 ençà 356-00558/12	44
Sol·licitud de compareixença del secretari de Difusió i Atenció Ciutadana perquè informi sobre l'avaluació que la Comissió Assessora sobre Publicitat Institucional fa dels objectius i l'eficàcia de la publicitat institucional de la Generalitat el 2018 356-00559/12	50
Sol·licitud de compareixença del director general de Difusió perquè informi sobre l'avaluació que la Comissió Assessora sobre Publicitat Institucional fa dels objectius i l'eficàcia de la publicitat institucional de la Generalitat el 2018 356-00560/12	50
Sol·licitud de compareixença de la directora general de Política Lingüística perquè informi sobre els criteris d'inclusió en el Cens d'entitats de foment de la llengua catalana 356-00553/12	51
Sol·licitud de compareixença de Francesca Guardiola Sala, delegada del Govern de la Generalitat de Catalunya als Països Nòrdics, perquè informi sobre les notícies que han aparegut en diversos mitjans de comunicació segons les quals ha acceptat obsequis d'alt valor patrimonial de particulars 356-00554/12	52
Sol·licitud de compareixença de Ferran Burriel, director de l'agència NothingAD, perquè informi sobre l'impagament de deutes contrets amb proveïdors privats per part d'alts càrrecs del Govern 356-00557/12	53

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 17 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a les deu del matí i quatre minuts. Presideix Jean Castel Sucarrat, acompanyat de la vicepresidenta, Elena Fort i Cisneros; de la vicepresidenta en funcions Glòria Freixa i Vilardell; del secretari, Jordi Orobitg i Solé, i del secretari en funcions Bernat Solé i Barril. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents els diputats Matías Alonso Ruiz, Dimas Gragera Velaz, Ignacio Martín Blanco, Sonia Sierra Infante i Laura Vílchez Sánchez, pel G. P. de Ciutadans; Josep Costa i Rosselló, Josep Puig i Boix i Marc Solsona i Aixalà, pel G. P. de Junts per Catalunya; Ferran Civit i Martí, Irene Fornós Curto, Josep M. Jové i Lladó i Núria Picas Albets, pel G. P. Republicà; Marta Moreta Rovira i Ferran Pedret i Santos, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Carles Riera Albert, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Esperanza García González, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el delegat del Govern de la Generalitat a Madrid, Gorka Knörr Borràs, acompanyat del secretari tècnic, Gabriel Planella i Domènech.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del delegat del Govern de la Generalitat a Madrid davant la Comissió d'Afers Institucionals per a informar sobre les activitats i els projectes de la delegació (tram. 357-00371/12). Comissió d'Afers Institucionals. Compareixença.

2. Proposta de resolució sobre el Consell Assessor per a l'Impuls del Fòrum Cívic i Social per al Debat Constituent (tram. 250-00742/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 303, 19; esmenes: BOPC 346, 3).

3. Proposta de resolució de rebuig i condemna de la violència com a instrument de persecució d'objectius polítics (tram. 250-00759/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 309, 24; esmenes: BOPC 346, 3).

4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller d'Interior i la consellera de Justícia sobre els criteris seguits en el trasllat dels polítics en presó provisional al Centre Penitenciari de Lledoners (tram. 354-00144/12). Jean Castel Sucarrat, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

5. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la consellera de la Presidència sobre l'encàrrec al Centre d'Estudis d'Opinió d'una enquesta relativa a l'opinió política adreçada al conjunt de l'Estat espanyol (tram. 354-00148/12). Esperanza García González, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

6. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la consellera de Justícia sobre els indicis d'espionatge als servidors públics de l'Administració de justícia i el garantiment dels drets i les llibertats dels ciutadans (tram. 354-00152/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

7. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller de Governació, Administracions Públiques i Habitatge sobre els indicis d'espionatge als servidors públics de l'Administració de justícia i el garantiment dels drets i les llibertats dels ciutadans (tram. 354-00153/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

8. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la consellera de la Presidència sobre la seva implicació en els òrgans de direcció del Consell per la República (tram. 354-00169/12). Dimas Gragera Velaz, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

9. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el vicepresident de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda sobre l'increment de publicitat insti-

tucional en el context de les retallades (tram. 354-00170/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

10. Sol·licitud de compareixença de la directora general de Política Lingüística davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre els criteris d'inclusió en el Cens d'entitats de foment de la llengua catalana (tram. 356-00553/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença de Francesca Guardiola Sala, delegada del Govern de la Generalitat de Catalunya als Països Nòrdics, davant la Comissió d'Afers Institucionals, perquè informi sobre les notícies que han aparegut en diversos mitjans de comunicació segons les quals ha acceptat obsequis d'alt valor patrimonial de particulars (tram. 356-00554/12). Lorena Roldán Suárez, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença del síndic de greuges davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les seves relacions amb persones investigades pel presumpte finançament il·legal de CDC (tram. 356-00555/12). Alejandro Fernández Álvarez, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença de Ferran Burriel, director de l'agència NothingAD, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre l'impagament de deutes contractats amb proveïdors privats per part d'alts càrrecs del Govern (tram. 356-00557/12). Dimas Gragera Velaz, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comissió Assessora sobre la Publicitat Institucional davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre la despesa destinada a publicitat institucional del 2018 ençà (tram. 356-00558/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença del secretari de Difusió i Atenció Ciutadana davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre l'avaluació que la Comissió Assessora sobre Publicitat Institucional fa dels objectius i l'eficàcia de la publicitat institucional de la Generalitat el 2018 (tram. 356-00559/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

16. Sol·licitud de compareixença del director general de Difusió davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre l'avaluació que la Comissió Assessora sobre Publicitat Institucional fa dels objectius i l'eficàcia de la publicitat institucional de la Generalitat el 2018 (tram. 356-00560/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Bé, bon dia a tothom. Iniciem la Comissió d'Afers Institucionals en data 18 de setembre de 2019, amb setze punts a l'ordre del dia.

Compareixença del delegat del Govern de la Generalitat a Madrid per informar sobre les activitats i els projectes de la delegació

357-00371/12

En primer lloc, i com a primer punt, tenim la compareixença del delegat del Govern de la Generalitat a Madrid davant la Comissió d'Afers Institucionals per informar sobre les activitats i els projectes de la delegació. En primera instància...

Susanna Segovia Sánchez

Per una substitució...?

El president

Ara... Sí.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; la diputada Jéssica Albiach és substituïda per mi mateixa.

Marc Solsona i Aixalà

Pel Grup de Junts per Catalunya, el diputat Costa substitueix el diputat Batet, i la diputada Freixa, la diputada Tarrés.

El president

Alguna altra substitució? (*Pausa.*) Senyor Pedret...

Ferran Pedret i Santos

Disculpi. La diputada Marta Moreta substitueix el diputat Miquel Iceta.

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

El diputat Matías Alonso substituirà el diputat Carlos Carrizosa, i la diputada Laura Vílchez substituirà la diputada Lorena Roldán.

El president

Moltes gràcies. No hi ha cap més substitució? (*Pausa.*)

Passaríem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia, com he dit. I, en nom de la comissió i de la Mesa, donar la benvinguda al senyor Gorka Knörr i la persona que l'acompanya, que és el secretari tècnic de la delegació, el senyor Gabriel Planella, de la mateixa manera que als membres del departament que l'han acompanyat.

Bé, en primera instància, tindria una primera intervenció per un temps aproximat d'uns trenta minuts, i passariem, després, als diferents grups parlamentaris. Sense més preàmbul, té la paraula.

El delegat del Govern de la Generalitat a Madrid (Gorka Knörr Borràs)

Gràcies, senyor president. Comparec aquí per informar sobre les activitats i els projectes de la delegació del Govern a Madrid. Com he tingut oportunitat de comentar al senyor president, vinc acompanyat del secretari tècnic de la delegació, més aviat per una raó, perquè vaig ser nomenat l'11 de juliol, i, per tant, la major part de tota l'activitat que s'ha dut a terme a la delegació a Madrid és coneguda ben bé pel secretari tècnic, que, a més a més, s'ocupa directament de moltes d'aquestes activitats. Per tant, si hi ha alguna pregunta orientada a alguna concreció d'alguna activitat en concret, doncs, amb molt de gust o bé jo mateix o el secretari tècnic de la delegació, en Gabriel Planella, estem a la seva disposició.

Bé, faré un resum del resum. Perquè, clar, fer una relació de les coses que es fan avui dia a la delegació de Madrid, doncs, és..., faria d'això una compareixença feixuga. Però, en tot cas, tractaré de fer un resum de les activitats, i resto a la seva disposició per aclarir les qüestions que estimin adients.

El marc de l'actuació de la delegació del Govern a Madrid té uns eixos que podríem resumir en: difusió de la realitat catalana a la capital de l'Estat; difusió d'aquesta realitat catalana al conjunt de la societat espanyola des de l'altaveu de Madrid; la representació institucional del Govern de la Generalitat; la difusió de l'obra de govern de la Generalitat; la promoció de relacions institucionals entre els organismes catalans i estatals; la promoció de relacions entre els agents econòmics, culturals i socials catalans amb els seus homòlegs de la capital de l'Estat, i l'establiment de relacions de continuïtat amb el cos diplomàtic internacional.

Aquests eixos es desenvolupen a través de tot un seguit de programes, dels quals faré un resum, com he dit, i que comento a continuació. Però també he de dir que, al costat d'aquests eixos que orienten la nostra activitat a la delegació del Govern a Madrid, vull subratllar que la nostra delegació es constitueix com un espai d'intercanvi de bones idees i de diàleg en un context de pluralitat i tenint sempre presents les diferents sensibilitats i mirades dels problemes i de les coses.

Evidentment, una delegació d'un govern defensa els valors que inspira la seva acció, i ho fa, alhora, acollint tota mena d'activitats amb un caràcter obert i plural. Si vostès examinen les nostres activitats –tenen una pàgina web per fer-ho–, trobaran sempre que aquestes es desenvolupen no només respecte a les diferents posicions i mirades, sinó també amb una actitud proactiva, que fa que, sempre que s'organitza una activitat, es compta amb experts, i sempre hi ha experts catalans i experts d'altres zones de l'Estat o de l'estranger.

Com deia abans, aquests eixos d'actuació es desenvolupen a través de programes. Són dotze, en concret: un programa d'acció de govern i de premsa; un programa de diplomàcia pública; el programa «Mirades des de la cultura»; programa «Actualitats des de la societat»; programa «Encontres», que desenvoluparem, també; programa de difusió de la llengua catalana; programa «Concòrdies»; programa «Efemérides»; un altre que es diu «Els editors recomanen» –penseu que a la delegació hi ha una llibreria, també–; el programa «Creatius», el programa propi de la llibreria, i, finalment, un programa de difusió del Centre Cultural - Llibreria Blanquerna.

El programa d'acció de govern i de premsa té tres subprogrames, que són: matinals d'acció de govern, trobades de diàleg i conversa, i entrevistes concedides a premsa.

Pel que fa a les matinals, són trobades normalment *off the record* a la delegació entre consellers i altres alts càrrecs del Govern amb representants de la premsa estatal, directius de mitjans i contertulians i corresponsals estrangers. A vegades tenen un caire sectorial, com ara la que es va fer amb les convidades al cicle «Mujeres, una causa para todo el año», amb les alcaldesses de Santa Coloma, Sant Vicenç dels Horts, Sant Cugat i Badalona: Núria Parlón, Mayte Aymerich, Mercè Conesa i Dolors Sabaté, respectivament. A aquestes matinals hi acudeixen periodistes que representen tot l'ampli ventall de premsa i opinió present a la capital de l'Estat.

Un segon subprograma és el de diàleg i conversa. Són trobades del delegat del Govern –en aquest cas, jo mateix– amb periodistes i grups d'opinió presents a Madrid. Si no em corregeix el Gabriel, ara mateix tinc sobre la taula peticions d'entrevista de molta gent. Això pot ser un cafè, pot ser un dinar, pot ser un sopar, però són amb gent del món de la premsa, normalment, o que tenen a veure amb grups d'opinió.

I, finalment, entrevistes concedides a la premsa. Durant l'etapa de l'anterior delegat a Madrid, el Ferran Mascarell, i, transitòriament també, el Pau Villòria, es van concedir més de quaranta entrevistes a mitjans estatals, catalans i internacionals.

Un segon programa és el programa de diplomàcia pública, un programa orientat a institucions i ambaixades. Paral·lelament a la missió de diplomàcia pública a Madrid, en forma de programes del Centre Cultural - Llibreria Blanquerna, la delegació desplega també acció de diplomàcia privada i discreta per tractar d'explicar, de fer pedagogia i facilitar la comprensió, davant del cos diplomàtic acreditat a l'Estat, sobre el moment polític que viu Catalunya. Així mateix, també es reben delegacions parlamentàries i es manté interlocució periòdica amb formacions polítiques de les Corts Generals, així com actors influents, siguin financers, econòmics, mediàtics, acadèmics o culturals de l'Estat.

Un tercer programa és el programa que en diem «Mirades des de la cultura». És un programa de diàleg i debats, de temàtica cultural, entre agents de diferents àmbits, i també de lectures literàries. El programa «Mirades des de cultura» ha desenvolupat en l'etapa precedent fins a nou cicles, que són –els esmento molt ràpidament–: «Una nova cultura audiovisual», de cinc sessions, coordinat per Jordi Sellas; «Poetas catalanes en Madrid. Lectura de poesia»; cicle «Revelaciones», de literatura i pensament –el primer, amb tres sessions a càrrec de..., el coordinador era Gabriel Planella, aquí present–; «Nuevas arquitecturas para nuevos horizontes», quatre sessions, coordinat per Llàtzer Moix; cicle «Debutantes», de literatura, coordinat per Gabriel Planella; «Cómo vivir con Internet», sis sessions, a càrrec d'Enric

Puig, com a coordinador; el cicle «Sintonías culturales», que va tenir com a coordinador Xavier Bru de Sala; el cicle «Letras en tránsito», coordinat per Laura Borràs, cinc sessions, i el cicle «El valor de las drogas», coordinat per Felip Martí-Jufresa i Xavier Bassas.

Quart programa: «Actualitats des de la societat». Dins d'aquest programa, dedicat al diàleg i al debat sobre temes de discussió polítics entre experts, s'han celebrat nou cicles. Per una banda, debats i conferències, a més, des de la Asociación... Els títols normalment són en castellà, perquè penseu que estem a Madrid. El públic que normalment frequenta les sessions que s'hi celebren és un públic majoritàriament de la societat madrilenya, dels àmbits polític, cultural, mediàtic, acadèmic, eh? Com deia, debats i conferències des de la Asociación de la Memoria Social y Democrática de España, que, en conveni amb el Centre Cultural - Llibreria Blanquerna, ha celebrat vint sessions, amb seixanta ponents.

El cicle «Mujeres, una causa para todo el año», que abans he esmentat, que hi eren alcaldesses, també, del país; «Nuevas y viejas generaciones», coordinat per Nacho Corredor; «El desencaje de Cataluña», coordinat per Jaime Ferri, un professor de la Universitat de Madrid; «El estado del Estado», set sessions, coordinat per Aurora Madaula; «Interacciones. ¿Qué nos depara el 2017?», una reflexió sobre el futur, coordinat per Ferran Mascarell i Gabriel Planella; «Catalunya en la España contemporánea», quatre sessions, a càrrec de Ferran Mascarell, com a coordinador; «Retos de la gobernanza democrática», i «Periodismo: desafíos y realidades», per Cristina Villanueva.

El cinquè programa és el programa que en diem «Encontres», que té dues vessants. Una són les trobades sectorials d'agents i experts dels àmbits cultural, educatiu i científic, per una banda. Trobada de galeristes, comissaris, col·leccionistes i artistes, coincidint amb les fires Arco Madrid i Art Madrid; se n'han celebrat, fins ara, tres sessions, una l'any. El coordinador és el secretari tècnic de la delegació, Gabriel Planella. Cicle «Música en la primera infancia» i cicle «Ciencia en la primera infancia», dues i dotze sessions, coordinats per Francisca Majó.

I, per altra banda, conferències i intervencions de membres del Govern. En aquest apartat s'han celebrat tres esdeveniments, entre el 2016 i el 2018. Després parlaré, al final, del programa del 2019-2020 i del que estem preparant ara mateix, però en aquest període es va celebrar la sessió SmartCatalonia, amb el conseller Jordi Puigneró; «La Mesa del Corredor Mediterráneo llega a Madrid», amb participació del ministre de Foment de l'Estat, el conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, el secretari d'estat d'Infraestructures de l'Estat i el secretari d'Infraestructures de Mobilitat de la Generalitat de Catalunya –això va ser l'abril del 2017. I, finalment, «Un referéndum para Cataluña. Invitación a un acuerdo democrático», sessió que es va celebrar el 5 de maig del 2017 a l'Auditorio Caja de Música del Centro de la plaza Cibeles de Madrid.

Sisè programa: difusió de la llengua catalana. El Centre Cultural - Llibreria Blanquerna, des de les aules de català, ofereix cursos de llengua catalana per aprendre-la i perfeccionar-la en diferents nivells. També intervé en l'organització de la convocatòria de les proves a Madrid de l'Institut Ramon Llull, que es fan el mes de maig, per tal d'acreditar els coneixements de llengua catalana dels alumnes. Al llarg dels últims anys, estem en xifres al voltant de 330 alumnes a les classes de català i una mitjana de 315 examinands a les proves de l'Institut Ramon Llull. També hi ha cursos d'estiu.

Setè programa: el programa que en diem «Concòrdies». Dins d'aquest programa s'hi inscriu la concessió del Premi Blanquerna a una personalitat o a una institució –això no s'havia fet des del 2010, i l'últim es va fer el 2017– per tal de reconèixer la tasca de persones i entitats que, en l'àmbit estatal, hagin contribuït al desenvolupament, la promoció, el coneixement o la projecció d'una major entesa entre les societats catalana i espanyola. En l'última edició, del març del 2017, es va concedir aquest

premi, en l'apartat individual, a Vicente del Bosque, el seleccionador espanyol, i a Nueva Economía Fórum, que organitza les trobades de periodisme a Madrid.

A continuació, el programa «Efemérides». Aquí hi ha molta cosa, però bàsicament dins d'aquest programa s'hi inclouen les celebracions de Sant Jordi. Certament, és un esdeveniment bastant concorregut, amb diferents activitats, com ara la Setmana de cultura catalana, activitats infantils, musicals, concerts, recitals, i obsequi de rosa a clients de la llibreria. Es celebra també –ho acabem de fer, la setmana passada– l'Onze de Setembre; normalment és una commemoració on assisteix la consellera de la Presidència, una persona encarregada de la glossa i una actuació musical. I també el repartiment de guardons a la gent distingida per la seva col·laboració amb el centre i la delegació, per la seva interacció amb les activitats que organitzem o la llibreria, etcètera.

El 2017 es va fer la commemoració del quarantè aniversari del retorn del president Tarradellas. També l'homenatge al compositor Robert Gerhard, nascut a Valls i mort a l'exili, a Cambridge. Aprofitant l'Any Lull, que va ser el 2016, es va fer també una conferència sobre la vida i l'obra de Ramon Lull. Paral·lelament, a l'exposició «Palau mira Picasso», del 2018, es va fer la commemoració de l'Any Palau i Fabre. També el 2018, l'homenatge a Mercè Rodoreda, «110 años. Mercè Rodoreda desde la poesía», en col·laboració amb el Ministerio de Cultura. I, finalment, «Un lugar entre los vivos», que va ser l'homenatge a Maria Aurèlia Capmany.

Aquest any 2019 se n'han fet, també, d'homenatges, com ara l'homenatge a Miguel Núñez, un dels fundadors del Partit Socialista Unificat de Catalunya –el PSUC–, per recordar i reivindicar la vigència dels valors que va incorporar a la seva vida política i que avui conflueixen en la defensa de la democràcia: la lluita contra la dictadura franquista i per les llibertats des de la seva militància al PSUC; el seu internacionalisme, que el va portar a fundar l'ONG Acsur - Las Segovias, de cooperació amb Llatinoamèrica; l'impuls per la recuperació de la memòria històrica, també com a membre fundador d'Amesde i de la Càtedra de la Memòria Històrica de la Universitat Complutense de Madrid, i la defensa d'una mort digna.

També l'any 2019 s'ha fet l'homenatge a Maria Barbal, que tot just crec que ahir complia setanta anys, en un acte titulat «Maria Barbal. De “Pedra de tartera” a “A l'amic escocès”», les seves obres tan conegudes.

A continuació hi ha el programa «Els editors recomanen». Aquest és un programa molt important per a la nostra llibreria. Aquest programa obre les portes del Centre Cultural - Llibreria Blanquerna a editors i organitzacions públiques i privades per a la presentació de llibres i altres actes. Es produeixen al voltant de vint-i-cinc presentacions l'any.

A continuació hi ha el programa «Creatius», que engloba música, exposicions i activitats familiars. Molt breument, comentar que a l'apartat musical hi ha hagut un cicle de concerts que es diu Sona9, que convida nous talents catalans a tocar a Madrid, en col·laboració amb la revista *Enderrock*. Es va celebrar també un concert d'havaneres, paral·lelament a l'exposició de la cinquantesima edició de la Cantada d'Havaneres de Calella de Palafrugell. I un cicle de concerts matinals, desenvolupat l'any passat.

Quant a exposicions, ara mateix està en exhibició l'exposició «Azorín i Catalunya. De Joan Maragall a Lluís Companys», que dona a conèixer l'admiració d'Azorín per Catalunya i la seva voluntat de crear ponts de diàleg entre Barcelona i Madrid per reivindicar una Espanya plural i diversa. Amb anterioritat a aquesta exposició hi ha hagut diferents exposicions, com ara, per exemple: «Entre la revolución y el deseo. La Barcelona de Miguel Núñez», que abans he esmentat; «Paisajes que se bifurcan», exposició de Joan Hernández Pijuan; «Agustí Centelles i el bombardeig de Lleida»; «Palau mira Picasso»; «Ramon Guillen-Balmes “...y subid al infierno”»; «Ramon Lull il·lustrat», coincidint amb la celebració de l'any Lull; «Nuevos relatos fotográficos»; «Selección natural. This is the cover of the book»; «La ficción es una

realidad por suceder», dibuix i textos sonors, o «Joaquim Molas i les avantguardes». Un total, doncs, d'onze exposicions, pel que fa del 16 al 18, més la que estem exhibint ara mateix, el 19, que s'han dedicat a seixanta-dos artistes.

Pel que fa a les activitats familiars, cada any es fa el Caga Tió, tallers diversos, actuacions de titelles, tallers familiars de dansa, videojocs, arts visuals, etcètera.

Vaig acabant, pel que fa als programes, amb el programa «Llibreria». La nostra Llibreria Blanquerna programa clubs de lectura pensant en fomentar la lectura en català i en castellà preferentment d'autors catalans. Se n'han programat vuit: cinc dedicats a autors catalans, i tres a autors d'altres àmbits. S'ha obert un fons de llibre d'artista i un altre d'autors catalans traduït al francès, anglès i alemany, i s'ha implementat la nova versió del programa de gestió llibrera Galatea. Les vendes de llibres a la nostra llibreria segueixen en un increment constant any rere any, i l'any 2018 es va tancar amb unes vendes de 122.000 euros.

I, finalment, el programa de difusió del Centre Cultural - Llibreria Blanquerna. I en aquest apartat vull assenyalar les millores introduïdes a la pàgina web de la delegació. Les últimes dades de què dispo, que són del mes de juny d'enguany, són de més de cinc mil visites, 1.750 usuaris i més de 7.100 pàgines visualitzades. També, com no podia ser d'una altra manera, estem presents a les xarxes socials, com ara Twitter, amb 1.970 seguidors –anem cap als dos mil–; Facebook, amb més de tres mil –3.090 seguidors–, i Instagram, que en aquest moment estem vora els vuit-cents seguidors.

Pel que fa a l'activitat que es correspon amb l'any 2019-2020, vull esmentar els cicles que estan ja pràcticament per celebrar-se. El primer cicle seria el cicle «Interacciones. ¿Qué nos depara el 2020?». Pensem que ja n'havíem fet algun, abans, el del 2017, per exemple. Es un diàleg entre els filòsofs Josep Maria Esquirol, Premio Nacional de Pensamiento 2017, Barcelona; Marina Garcés, la filòsofa Marina Garcés, i possiblement hi serà també Chantal Maillard, que és pensadora i poeta, que ara resideix a Màlaga –aquesta última està per confirmar, però segurament hi serà, també. Serà, doncs, una sessió d'«Interacciones. ¿Qué nos depara el 2020?», que pensem que és una bona manera de començar el curs, aquesta tardor, reflexionant sobre el futur.

El mes d'octubre tindrem «En memòria viva», de Joan Brossa. Amb motiu de l'Any Brossa se celebraran quatre sessions: poesia virtual, drama, màgia i arts, coordinades per David Castillo, escriptor i periodista. Això es desenvoluparà entre el novembre i el desembre del 2019, com he dit abans, en quatre sessions.

Ara mateix també estem analitzant la possibilitat de celebrar un cicle que es dirà «Unió Europea en recomposició». En la primera reunió que vam celebrar, tot just aterrar a la delegació, vam pensar que era un moment adient per reflexionar sobre el moment de la Unió Europea. Pensem que venim de pràcticament vint anys del fracàs del Tractat de Niça, de la Convenció per la Constitució Europea, de la no nata Constitució europea, d'una Europa esperonada amb la codecisió Parlament - Comissió - Consell que més aviat ha esdevingut «una intergovernamentalitat», en paraules de l'amic Martin Schulz, cap de la delegació alemanya i després president del Parlament Europeu, socialista.

I, a més a més, si ens hem d'orientar per les últimes decisions del Banc Central Europeu, estem a tocar d'alguna mena de crisi nova. Per tant, estimem que és un moment oportú per fer una reflexió i anàlisi dels escenaris de present i de futur, de diàlegs a propòsit de l'Europa de les llibertats, de les seves governances i, per descomptat, de la immigració i de la política monetària. I encara està per definir qui en serà el comissari. Això pensem celebrar-ho entre el mes de gener i el mes de març de l'any vinent.

També hi haurà un cicle que es dirà «Contracultura: Madrid i Barcelona». Aquí hi haurà diàlegs de reconstrucció de la història de la contracultura de la dècada dels setanta a les dues capitals a càrrec de protagonistes i periodistes. Aquest cicle

«Contracultura: Madrid i Barcelona» serà comissariat per Iker Seisdedos, director de Babelia a Madrid. Com he dit abans, aquest és un projecte que hi estem treballant i que pensem que es desenvoluparà en dues sessions.

El març del 2020 també pensem celebrar un cicle que es dirà «Noves governances: dels ajuntaments a la cultura», dedicat a una anàlisi en forma de ponències, amb diàlegs sobre els nous models de gestió de governs municipals i les grans institucions culturals i equipaments que en depenen. Aquest cicle estarà comissariat per Antoni Rovira, que és catedràtic de dret constitucional de la Universitat Autònoma de Madrid, i pensem celebrar-lo entre el mes de març i el mes d'abril de 2020, en tres sessions.

Un altre cicle, a celebrar entre l'abril i el maig, seria «Narradors o pensadors». Els darrers anys, en els àmbits de la literatura catalana i castellana, la narrativa ha entrat en els dominis de l'assaig i el pensament, i viceversa, i pensem que és un moment per celebrar diàlegs duals entre els principals protagonistes catalans i castellans. Aquest és un cicle que serà comissariat per Jordi Ibáñez, escriptor, de Barcelona.

Pel que fa a les exposicions –i vaig acabant, senyor president, estic en temps..., pràcticament, no?–, des del mes de novembre i fins al mes de febrer tindrem oberta l'exposició «Joan Brossa, Guillem Viladot», concretament, amb motiu de l'Any Brossa. És un projecte expositiu de poesia virtual de dos dels poetes més rellevants del moviment de la poesia concreta. És una producció del Centre Cultural - Llibreria Blanquerna, Fundació Joan Brossa i Museu Jaume Morera, de Lleida. El comissari serà Jesús Navarro, director del Museu Jaume Morera.

També entre el mes de febrer i el mes d'abril, un cop acabada aquesta, dedicada a Brossa, tindrem una exposició que es dirà «America Sanchez. Clàssic, modern, jazz i tropical». M'explico. L'arxiu Lafuente, que, si no m'equivoco, és a Santander, és una de les col·leccions d'obra, documents i publicacions d'artistes més rellevants d'Europa. I Lafuente, precisament, tenia una gran admiració pel moviment *underground* de Barcelona. Del seu fons, i en coproducció amb el Palau Robert, s'ha produït aquesta exposició sobre el dissenyador gràfic i il·lustrador català, d'origen argentí, icònic en el disseny gràfic dels setanta fins als nostres dies, que s'inaugura al Palau Robert enguany.

I, finalment, tenim en preparació un cicle que probablement es dirà «Juan Eduardo Cirlot, símbols i art». És un projecte produït pel Centre Cultural - Llibreria Blanquerna sobre el crític, poeta i assagista, membre del grup Dau al Set i autor del *Diccionario de símbolos*, i el comissari d'aquesta exposició serà el Joan Gil. Com he dit abans, aquesta ja la tenim més en preparació.

Bé, senyor president, aquesta és l'exposició. I resto a la disposició de vostè i dels grups parlamentaris.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Passaríem, doncs, als grups parlamentaris. I començaríem pel Grup Parlamentari que va sol·licitar aquesta compareixença, que és el Grup Parlamentari Socialistes. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Bé; moltes gràcies, president. També li agraeixo la compareixença al senyor delegat del Govern de la Generalitat a Madrid, i, evidentment, agraeixo també la presència de les persones que l'acompanyen. El cert és que ha estat una explicació jo crec que bastant en profunditat, tant de l'activitat que s'ha dut a terme entre el 2016 i el 2018, amb alguna referència a activitats presents..., i també ha fet un repàs, encara que sigui succint, d'alguns dels projectes, que era ben bé l'objecte de la compareixença.

Potser li deuen haver comunicat que el nostre grup parlamentari està fent una sol·licitud de que passin per aquí tots els òrgans i organismes que depenen, d'alguna manera, dels departaments que aquestes comissions tenen l'objecte, diguem-ne, d'exercir-hi el control parlamentari. I, per tant, no és que hi hagi una qüestió en concret que ens hagi convidat a demanar la seva compareixença, sinó que ben bé l'objecte era aquest, no?, tenir un coneixement el més directe possible de les tasques que es duen a terme per part d'aquests diferents òrgans i organismes.

Tanmateix, de tot el repàs que ha fet, hi ha hagut una qüestió que, probablement perquè és, diguem-ne, una de les qüestions que es van fent per inèrcia, no he sabut veure que ocupés un espai important en la presentació que ha fet, que és la qüestió de la difusió i la formació en llengua catalana, per exemple, no? I, per tant, li agrairia que fes una referència a com han estat anant i quins són els projectes de futur pel que fa als cursos de llengua catalana.

I també –encara que sigui a títol de curiositat, però crec que és bo, també, que tinguem el coneixement d'això per les tasques que es fan–..., si ens podria fer, diguem-ne, encara que fos una tipologia molt bàsica del perfil dels alumnes. És a dir, què tenim allà? Gent que forma part del les segones i terceres generacions de descendents de catalans que viuen a Madrid i que volen tenir alguna formació en català? Gent de Madrid mateix que té un interès en la llengua i la cultura catalanes? O, fins i tot, diguem-ne, comunitaris i estrangers que estan establerts allà i pensen en moure's cap a Catalunya i aprofiten per formar-se? És a dir, una mica, saber això, no?

I també, tot i que suposo que, en la progressió dels cursos que vagin fent, al final és possible obtenir alguna certificació de coneixements de llengua catalana...., saber si és així, no? I si, a través dels cursos que vostès fan, es pot obtenir aquest tipus de certificacions.

I després, també, tot i que hi ha fet alguna referència, a la tipologia dels assistents a debats i conferències... Deia que són gent més aviat..., diguem-ne, que estan en l'àmbit de la política, en l'àmbit acadèmic, siguin de la ciutat de Madrid o de la Comunitat de Madrid. Doncs demanar-li també un perfil del públic, ja no tant de les xerrades i conferències, que també, sinó fins i tot el perfil del client de la llibreria i dels assistents a les exposicions, que entenem que potser poden tenir un perfil una mica més diferent, no?

Perquè, al costat de tota aquesta tasca de difusió de la cultura, que és molt important –algunes de les qüestions que també vostè hi feia referència, amb el programa «Efemérides», no?, amb algunes dates que són ben conegudes també fora de les fronteres de Catalunya, que, de fet, s'han estès molt, com Sant Jordi, no?, que ara es celebra fins i tot globalment, com el dia del llibre i la rosa, no?–..., saber si hi ha, diguem-ne, un cert intercanvi a nivell més –per dir-ho planerament– popular, no?, sense que estigui restringit als àmbits acadèmics o de gent que, per raons diverses, tenen un interès específic en la realitat política, social, econòmica o cultural catalana; si hem aconseguit, diguem-ne, arribar a un nivell més ciutadà, més popular, no?

I, després, ha fet una referència, i li demano que, si pot, la concreti una mica més. Perquè ens parlava del programa de diplomàcia pública; fins aquí, tot i que és un tema que és polèmic, i més els darrers anys, crec que més o menys entenem de què estem parlant. Però també ens parlava de diplomàcia privada, i això..., probablement és per desconeixement meu, però m'ha cridat un punt l'atenció.

El delegat del Govern de la Generalitat a Madrid

He parlat de manera privada, no de diplomàcia privada.

Ferran Pedret i Santos

Ah, d'acord, d'acord. Aleshores soc jo, que ho entès malament, perquè em semblava una contradicció, no acabava d'entendre exactament a què ens referim. Per tant, al que es referia, potser, és a que posen en contacte agents socials i econòmics

catalans amb contraparts –per dir-ho així– madrilenyes, espanyoles o comunitàries o el que sigui, i deixen que facin el que hagin de fer. (*Veus de fons.*) Bé, no em sembla malament. Però, en qualsevol cas, si es pot estendre una mica més en aquest tipus de contactes privats que faciliten, jo l’hi agrairia.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, al Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d’aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president; bon dia, senyor delegat. En primer lugar, desejarle muchos aciertos en su tarea al frente de la Delegación del Gobierno de la Generalitat en Madrid. Más aciertos, por lo menos, que como futurólogo, que usted no se podría ganar la vida demasiado bien. Porque usted decía en mayo –y cito literalmente– «se demostrará que el *president* Puigdemont tendrá su sitio en el Parlamento Europeo» –fin de la cita. La verdad es que, de momento, lo que hemos visto es que el sitio del señor Puigdemont en el Parlamento Europeo es el bar, porque no lo han dejado pasar de allí. De hecho, ahora mismo la única relación que tiene el señor Puigdemont con el Parlamento Europeo es pelearse con su cuenta de Twitter. Y, por ejemplo, en julio, el señor Puigdemont no fue capaz ni de acercarse a su sede, pese a que lo estaban esperando allí sus seguidores.

Ahora usted es el delegado de la Generalitat en Madrid, y quiero aprovechar para condenar, una vez más, como ya hicimos en su día y como hemos repetido en infinidad de ocasiones, el ataque fascista que sufrió en su día, en 2013, el Centro Cultural - Llibreria Blanquerna. Desgraciadamente, en todos estos años, desde 2013 hasta aquí, las sedes de Ciudadanos y otros partidos constitucionalistas han recibido infinidad de ataques fascistas. Y no solo eso, es que en menos de un año ya llevamos dos intentos de asalto, por parte de los fascistas, a este Parlamento. ¿Condena usted estos ataques fascistas a las sedes de los partidos constitucionalistas? ¿Y condena usted los intentos fascistas de asaltar este Parlamento por parte de personas que no respetan la democracia?

Como le decía hace un momento, ya hemos podido ver que usted, hombre, pues, mucha intuición política no se puede decir que tenga, así que ese no puede ser el motivo de su designación. Lo que sí que cumple usted es el requisito *sine qua non* para ocupar cualquier cargo de la Generalitat, que es ser nacionalista. Y lo que también da puntos para ocupar cargos de la Generalitat, pues, es haber desobedecido, haber tenido problemillas con la justicia... Hasta aquí su currículum es impecable para este cargo, desde el punto de vista separatista.

Otra cosa es si eso es lo mejor, o no, para la mayoría de los catalanes. Mire, le voy a leer unas palabras suyas de hace una semana: «Plantear hoy y aquí con el Estado una situación de diálogo, acuerdo y ratificación es imposible.» Fin de la cita. Hombre, pues, sinceramente, me parece muy difícil que, con estos planteamientos que usted tiene, de negarse al diálogo, sea la persona más adecuada para este cargo.

Y ¿sabe qué pasa? Que es que luego viene aquí la presidenta del Parlamento vasco y dice, junto al presidente de este Parlamento, que apuestan por el diálogo. Y, claro, cuesta de creer. ¿A quién tenemos que creer? ¿A la presidenta del Parlamento vasco y al presidente de este Parlamento, cuando dicen que apuestan por el diálogo, o a usted, cuando dice que es absolutamente imposible, el diálogo?

Nosotros opinamos que el cargo de delegado del Gobierno de la Generalitat en Madrid lo debería ocupar una persona que quiera lo mejor para Cataluña, para todos los catalanes. Y querer lo mejor para Cataluña es, también, querer lo mejor para el resto de España, ya que formamos parte del mismo país. Y la verdad es que cuesta mucho de creer que esas personas, que tienen como objetivo declarado romper España, sean las mejores para poder representar a todos los catalanes. Usted ha formado parte de la lista de Puigdemont, desde la que nos dicen, día sí y día también,

que quieren romper España; no se esconden, eso hay que reconocérselo. Y también repiten a diario que van a desobedecer y van a saltarse las leyes.

¿Usted se compromete a ser demócrata y a no saltarse las leyes? Porque la verdad es que usted tiene todo un bagaje de nacionalismo y de desobediencia. Usted ha formado parte del Partido Nacionalista Vasco y de Eusko Alkartasuna, y ya sabemos que el objetivo del nacionalismo vasco no es precisamente procurar un país de ciudadanos libres e iguales, que es lo que defendemos nosotros, desde Ciudadanos. Ustedes, los nacionalistas, consideran que los territorios, o algunos territorios, por lo menos, tienen que tener privilegios. Es decir, que en España tiene que haber ciudadanos de primera y de segunda. Es evidente que el pensamiento nacionalista que usted representa y que ha pasado por varios partidos nacionalistas no puede estar más alejado de nuestro liberalismo. Y por eso ustedes, los nacionalistas, prefieren, en el Gobierno de España, a cualquiera que no sea de Ciudadanos. Porque, claro, saben que se les acabaría el chollo. Y la verdad, se lo reconozco, es que tienen toda la razón.

Usted, como buen nacionalista, ha estado enchufado en varios altos cargos de diferentes gobiernos, como, por ejemplo, la televisión vasca o el Instituto Vasco de Estadística. La verdad es que es curioso –en Cataluña pasa exactamente lo mismo– ver cómo todos los nacionalismos y populismos funcionan de la misma manera. Y de verdad, insisto, es que no me extraña, que vean a Ciudadanos como el adversario a abatir, porque, desde luego, nosotros tenemos clarísimo que esos cargos los tienen que ocupar personas con conocimientos y méritos en la materia, no con un carné de un partido.

Y mire, usted, como buen nacionalista, ha ido de cargo de confianza en cargo de confianza y ahora está como delegado de la Generalitat en Madrid y por eso comparece hoy aquí, para informarnos –que lo ha hecho, prolijamente– de sus actividades. Y ahora usted no tiene carné de partido, pero tiene carné de la ANC, de Òmnium i de la Crida, que viene a ser exactamente lo mismo. De hecho, desde Ciudadanos ya hemos presentado una propuesta para que los carnés –por ejemplo, de Òmnium Cultural– dejen de tener privilegios. Porque es evidente que en Cataluña y, por lo que veo, en el País Vasco también, pues, ser nacionalista tiene privilegios. Y, oiga, nosotros creemos en ciudadanos libres e iguales.

Y a nosotros lo que nos gustaría es que al frente de la delegación del Gobierno hubiera una persona progresista. Porque no se lo voy a negar: a nosotros las ideas nacionalistas nos parecen antiguas y nos parecen contrarias a la libertad y a la igualdad, que es por lo que nosotros trabajamos.

Y esto la verdad es que no es una opinión subjetiva, sino que se basa en las afirmaciones de los propios nacionalistas. Por ejemplo, Sabino Arana, fundador del PNV, uno de los partidos en los que usted ha estado, dijo –y cito literalmente–: «Etnográficamente, hay diferencia entre ser español y ser euskariano. La raza euskariana es sustancialmente distinta a la raza española.» (*Remor de veus.*) Fíjese qué racistas son las ideas del padre del nacionalismo vasco, de ese partido en el que usted militó.

El president

Demanaria silenci, si us plau.

Sonia Sierra Infante

Y lo mismo sucede con el padre de Esquerra Republicana, que dijo barbaridades como: «En América los negros tienen un coeficiente inferior a los blancos.» Es decir, los padres... (*Remor de veus.*) Por favor, ¿artículo 85.4?

El president

Demanaria silenci mentre intervé la diputada.

Sonia Sierra Infante

Por favor, ¿artículo 85.4? (*Persisteix la remor de veus.*)

El president

Demanaria silenci als diputats mentre intervé la diputada. Qualsevol qüestió que em vulguin preguntar..., acabat el torn i acabat el punt, em fan la pregunta conseqüent.

Sonia Sierra Infante

Sí. Como el tema de la educación; yo sé que les cuesta, porque lo vemos en los numeritos que nos montan en cada comisión... Como mínimo, que se aprendan el Reglamento. (*Remor de veus.*) Continúo. Es decir... Continúo si me permiten, con su mala educación habitual, continuar. Es decir, los padres de ambos nacionalismos, del vasco y del catalán, eran unos redomados racistas, y eso ha servido para dejar, en los actuales políticos separatistas, una obsesión genetista.

Tenemos, por ejemplo, el artículo de Oriol Junqueras en el que habla de las diferencias genéticas entre catalanes y españoles, y también los artículos de Torra, donde dice que los castellanohablantes somos bestias con tara en el ADN, o el tuit de Puigdemont, ¿eh?, con el que usted fue en la lista, en el que habla sobre herencias genéticas. La verdad es que antes eran racistas sin ningún tipo de tapujos, y ahora lo disfrazan de fundamentalismo cultural, basado sobre todo en la lengua. Algo que, por cierto, ya apuntaba Sabino Arana, cuando decía –y cito textualmente–: «La diferencia del lenguaje es el gran medio de preservarnos del contacto de los españoles y evitar el cruzamiento de las dos razas.» O Heribert Barrera, padre de Esquerra Republicana, que decía: «El bilingüismo implica la desaparición de Cataluña como nación.» Es decir, el señor Heribert Barrera, pues, hubiera firmado encantado de la vida el manifiesto Koiné.

¿Qué opina usted de estas afirmaciones genetistas de sus padres políticos y de sus actuales compañeros de filas? En su trabajo al frente de la delegación, ¿vamos a ver afirmaciones de fundamentalismo cultural como estas que acabo de leer?

Y no solo es que el padre de uno de sus partidos fuera un racista, es que también era un machista, que escribió barbaridades como –cito–: «La mujer, pues, es vana, es superficial, es egoísta, tiene en sumo grado todas las debilidades propias de la naturaleza humana. Por eso ella fue la primera que cayó. Por eso, precisamente..., el ser inferior en cabeza y corazón.» Fíjese qué diferencia de usted con nosotros, ¿no?, que usted tiene como padre político a este señor tan machista y nosotros a Clara Campoamor, como madre política. (*Remor de veus.*)

Por eso le decía antes que no me extraña que tengan a Ciudadanos como a adversarios a abatir. Y, vista la mala educación de aquí, pues, se constata segundo a segundo. Pero a mí, personalmente, me parece un...

El president

Diputada, ha d'anar acabant.

Sonia Sierra Infante

Sí..., me parece..., pero me han interrumpido todo el rato. A mí me parece un honor, que nos tengan como adversario a abatir, porque, desde luego, no hay nada más alejado del nacionalismo, que cree en los privilegios de los territorios y de las razas, que el liberalismo de Ciudadanos, que cree en la libertad y la igualdad de oportunidades.

De hecho, este machismo lo vemos todavía en Esquerra Republicana, por ejemplo, con las afirmaciones de Lluís Salvadó. ¿Qué opina usted de estas afirmaciones machistas? ¿Se compromete a que en su equipo no va haber nadie que haga afirmaciones machistas, como el señor Lluís Salvadó? Porque es evidente que no sirve de nada hacer el Parlament de les Dones cuando después tenemos machistas campando a sus anchas.

Sigo con las preguntas. Usted ha afirmado que la sentencia de los políticos separatistas es absolutamente injusta. ¿Cómo sabe usted eso? ¿Tiene información privilegiada? ¿Ha accedido a las deliberaciones del Supremo? ¿Cree que es pertinente que alguien con su cargo haga esas afirmaciones? *(Remor de veus.)*

El president

Demanaria... Els ho he dit, permetin que acabi. *(Remor de veus.)* Queden trenta segons... *(Veus de fons.)* Senyor Solsona... La paraula la dono jo, senyor Solsona. I li he dit que quan acabi el punt podran preguntar-me el que vulguin. Acabi, diputada...

Marc Solsona i Aixalà

Llavors no s'està fent bé la funció que ocupa... *(Fora remor de veus.)*

El president

Permetin que acabi. Senyor Costa, si vol l'observança del Reglament, permeti que acabi aquesta intervenció i en parlem. *(Persisteix la remor de veus.)* Doncs sobre la intervenció, que queden quinze segons.

Sonia Sierra Infante

No, quinze no; en tenia trenta. *(La diputada riu.)*

El president

Qui distribueix els temps és aquest president, i ho intenta fer de la manera més curosa possible. Volen una observança del Reglament? *(Pausa.)* La tindrem, però el president diu i demana que acabem aquesta intervenció, i abans de passar al següent interlocutor passarem a aquesta observança de les qüestions que vulguin presentar. *(Veus de fons.)* Acabi, diputada. Té deu segons, eh?

Sonia Sierra Infante

No, no pot ser. En tenia trenta...

El president

No, no... En tenia trenta, però se n'havien afegit vint més de la primera aturada. Té vint segons, i acabi.

Sonia Sierra Infante

Bé. Desgraciadamente, hasta ahora la silla de los catalanes ha estado vacía. Yo le aseguro que si la señora Roldán es la presidenta de Cataluña no dejaremos nunca la silla vacía, por ejemplo, para hablar de financiación. ¿Qué va a hacer usted, cuáles son sus planes, para que nunca queden vacías las sillas de los catalanes en las reuniones donde se dirimen cosas importantes?

Y, finalmente, ¿usted va a trabajar por conseguir lo mejor para todos los catalanes en su puesto en Madrid o va a ser un representante de la agitación y la propaganda para ir diciendo por Madrid mentiras, como, por ejemplo, que en España se encarcela a las personas por sus ideas, que hay presos políticos y exiliados?

Gracias.

El president

Diputada, ha acabat...

Marc Solsona i Aixalà

Ara sí, senyor president? *(Veus de fons.)* Bé. Doncs, atenint-nos a l'article 90, de crida a l'observança al Reglament, i referint-nos a l'article 88, sobre la coherència dels debats, que diu el següent: «Els oradors han de ser cridats a tornar a la qüestió, si se n'aparten, sigui per digressions estranyes al punt que es tracta o sigui perquè insisteixen en punts ja discutits o votats», la seva funció, president, igual que la de tots els presidents de qualsevol comissió, no és només gestionar el temps de les intervencions, sinó que és dirimir que el que s'està substanciant..., si realment és l'objecte de la compareixença, que jo vull recordar que és per informar sobre les activitats

i els projectes de la delegació, no sobre el que ha dit la diputada de Ciutadans, que és sobre qüestionar o no l'aptitud del càrrec que s'ocupa i també entrar en temes ja, inclús, d'àmbit personal.

Entenc que això no és l'objecte de la compareixença. I entenc que, en el seu moment, quan s'ha fet la crida a l'observança, s'hauria d'haver actuat.

Sonia Sierra Infante

Per contradiccions, senyor president...

El president

Diputada... Senyor Solsona, en primera instància, el compareixent és el delegat del Govern de la Generalitat a Madrid. Aquesta persona, a dia d'avui, està supeditada a una sessió informativa en què qualsevol dels diputats li pot formular preguntes, també directament a la persona, entenent que és el màxim exponent d'aquesta delegació, i crec que ningú s'ha mogut del format que vostè apunta.

Si és per informar sobre les activitats i els projectes, cosa que ha començat a fer el delegat de la Generalitat a Madrid, és evident que els diputats també poden preguntar sobre l'aptitud o fer preguntes molt directes i personals a aquesta persona, com a responsable que ha de dirigir... Quedarà recollit per la Mesa. És la seva opinió, la respecto profundament, però de la mateixa manera (*veus de fons*) li demano que respecti la meua.

Alguna altra paraula? (*Pausa.*)

Sonia Sierra Infante

Sí...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

Per contradiccions.

El president

Contradiccions? No són contradiccions. Estava parlant un diputat, m'ha demanat una qüestió d'ordre, i l'he dirimit (*veus de fons*) com a president d'aquesta comissió, diputada.

Passaríem, doncs, al següent grup parlamentari, que és el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Bé; moltes gràcies. Moltes gràcies per l'exposició del senyor delegat del Govern, el senyor Knörr. Em disculparan que després d'aquestes digressions i aquests temes, que tampoc han tingut a veure amb la seva compareixença, em costi una mica centrar la meua pròpia intervenció.

De fet, jo sí que voldria, i entenent que fa poc que ocupa aquest càrrec i que, per tant, realment la perspectiva del que s'ha fet fins ara difícilment, segurament, encara la podrà tenir..., però sí que m'agradaria que es fes una valoració també més qualitativa de quin és el paper que ha jugat la delegació del Govern durant aquests darrers anys, tenint en compte la particular situació que hem viscut arran del conflicte polític que viu Catalunya. Crec que en aquest sentit podria ser interessant, també.

I, en aquest cas, com a delegat del Govern, entenc que part de les seves funcions també poden ser ajudar-nos a traslladar-los la seva visió política de com han anat els darrers esdeveniments, no?..., i fins i tot m'agradaria preguntar-li si ens podria fer una valoració de com, per exemple, els canvis tant a l'Ajuntament com a la Comunitat de Madrid arran de les eleccions municipals el maig del 2015, d'alguna manera..., si poden tenir algun impacte en el tipus d'activitat que fa la delegació del

Govern allà, si canvia una miqueta la relació que fins ara s'ha tingut dintre de tots aquests programes que comentava, de promoció del diàleg i de la pluralitat.

Crec que podria ser interessant, si ens pot ajudar a traslladar-nos aquesta valoració política de com el canvi polític que hi ha hagut a Madrid, arran de les eleccions municipals i autonòmiques, pot afectar d'alguna manera el paper que juga aquesta delegació.

Nosaltres ja ho hem dit moltes vegades: creiem que, efectivament, vivim en una situació d'excepcionalitat democràtica, a Catalunya i a l'Estat espanyol. Creiem que el diàleg ara és més important que mai, que la capacitat d'empatia i de posar-se al lloc de l'altre també és més important que mai.

En aquest sentit, creiem que totes aquelles institucions i organitzacions, tant catalanes com espanyoles, que puguin tenir aquest paper de tendir ponts, de ser capaces de comprendre l'altre, de ser capaces d'escoltar l'altre –més enllà del que un mateix pugui pensar i els prejudicis que pugui tenir–, juguen un paper fonamental en la situació política que vivim.

I ens agradaria saber també, una mica, des de la delegació del Govern, arran de totes aquestes activitats que han anat fent, com han vist que aquest ambient o aquest clima de tendir ponts i de diàleg i de compartir impressions i opinions pugui ajudar a trobar una solució política al conflicte que viu Catalunya.

I molt concret, i molt breu, perquè crec que ja li han fet moltes preguntes, i segurament en la seva segona intervenció tindrà la capacitat d'aprofundir més sobre el veritable objecte d'aquesta compareixença, que entenc que són, precisament, les activitats de la delegació del Govern, i no tota una sèrie d'elucubracions i temes agafats amb pinces que es puguin portar sobre la taula... Vostè ha comentat, en concret, unes activitats realitzades amb alcaldesses, no?, que entenc que van anar allà; crec que ens podria explicar una miqueta més sobre aquestes.

I sí que m'agradaria preguntar-li com realment des de la delegació del Govern es podria treballar més per fomentar precisament els llaços entre el municipalisme, entre el món local català i el món local de la resta de l'Estat. Perquè creiem que precisament la construcció política des del municipalisme i des de les aliances entre ciutats i municipis pot ser una bona via per treballar aquests vincles, aquests ponts.

I si tenen alguna activitat prevista, també, per generar aquestes xarxes de treball, de comprensió entre municipis de Catalunya i municipis de la resta de l'Estat. O, fins i tot, explicar quina és l'experiència del municipalisme a Catalunya, que és –com saben– una tradició política molt arrelada aquí, a Catalunya, i que segurament podria trobar molts temes a compartir amb altres experiències municipalistes de la resta de l'Estat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem, doncs, al Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'illustre diputat Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, senyor Knörr, moltes gràcies per la seva compareixença; també per la presència del senyor Planella, que l'acompanya. En primer lloc, el nostre reconeixement per la seva tasca.

I, en segon lloc, pel que fa a les preguntes, la primera qüestió seria si la delegació de la Generalitat a Madrid i, en concret, vostè, encara que no hi porti gaire temps, detecten algun indici, en alguna instància de l'Estat, de voluntat de diàleg polític, eh? És un tema molt recurrent, és un tema central, la necessitat del diàleg. Vostès han detectat en alguna institució de l'Estat, en alguna instància de l'Estat, una voluntat manifesta, explícita de diàleg? Amb el benentès que nosaltres entenem que el diàleg vol dir arribar a acords per trobar una solució democràtica al conflicte polític

que gira al voltant de l'aspiració de gran part de la població de Catalunya a exercir el seu dret a l'autodeterminació. Hi ha algun indici que vostès detectin en aquests moments, en alguna instància de l'Estat, per trobar una solució política plantejada en aquests termes?

I, en segon lloc, ens agradaria conèixer també quina és la seva percepció, de la delegació i de vostè mateix, pel que fa a les opinions, els punts de vista, els plantejaments que els puguin estar fent les delegacions diplomàtiques amb les que vostès tenen contacte respecte a tres qüestions, fonamentalment: la judicialització de la política i la repressió; òbviament, acompanyant això, també la regressió democràtica, i, d'altra banda, també –i novament–, la qüestió d'una possible resolució democràtica al conflicte polític. Quin és l'estat de la qüestió que vostès detecten pel que fa a les delegacions diplomàtiques? M'imagino que deuen ser posicions diverses, però si vostè les pot sintetitzar...

I, per últim, pel que fa a les relacions que vostès tenen directament o indirectament, a través de les seves activitats, amb la societat civil, amb el món cultural, amb els agents socials, amb el món associatiu, fins i tot amb el món acadèmic de Madrid, vostès detecten, tal vegada, un major pluralisme, una major diversitat de posicionaments polítics pel que fa al conflicte polític que viu Catalunya amb l'Estat en comparació al missatge monocolor que expressen la majoria de mitjans de comunicació de Madrid o d'àmbit espanyol? És a dir, vostès detecten una societat madrilenya..., una interlocució amb la societat civil, més plural, més diversa, en comparació, diguéssim, al que és el relat oficial?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, al Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, president. Buenos días. Mire, yo le agradezco la intervención y las explicaciones respecto a la actividad que se realiza desde la delegación. Sin embargo, déjeme que le diga que tenemos dudas, incluso, sobre el desarrollo de esa actividad que usted nos explica.

Porque es verdad, hay cinco autonomías que tienen delegación y representaciones en Madrid. Se supone que, en virtud de las capacidades y las competencias democráticas de la Constitución, son para ampliar e intensificar las relaciones con el resto de instituciones del Estado. Pero, a diferencia de algunas, yo veo que la que usted dirige no ejerce esas funciones. Y no lo digo solo por sospechas, sino que lo digo incluso, también, por su propia comparecencia y lo que nos ha explicado que hace.

Porque, entre otras cosas, del grueso de su explicación, fundamentalmente lo que he deducido, y lo que deduce el Partido Popular, es que ustedes se dedican, uno, a establecer relaciones diplomáticas fuera de sus competencias, es decir, a hacer acción exterior que no les corresponde, porque es una materia reservada al Gobierno de España. Quiero que me explique exactamente en qué consisten esas relaciones que ha dicho usted, diplomáticas, con las embajadas de otros países en Madrid. (*Veus de fons.*) Usted me dice que no, pero yo le pregunto y usted me lo aclara, que para eso ha venido, si no le importa.

Luego, también nos ha explicado, en fin, toda una serie de actividad que yo diría que es una especie de mezcla de promoción cultural, cosa que me parece muy razonable, y luego, una última actividad que a mí me ha preocupado profundamente, porque nos ha explicado usted que tienen incluso agendada y prevista, pues, una serie de conferencias en el futuro cercano sobre la situación exacta y concreta, actualmente, en el panorama geopolítico, de Europa, ¿no? Y me ha parecido entender y me

ha parecido deducir, de sus palabras, que este tipo de conferencias van prácticamente dirigidas..., en línea con las opiniones del señor Puigdemont, a quien. Porque, en virtud de que sus planes de ruptura democrática..., no le ha ido demasiado bien en Waterloo ni en Bruselas, lanzar un mensaje antieuropeísta. Yo querría que me aclarara exactamente en qué va a consistir esa actividad que nos ha referido.

En tercer lugar, también me gustaría que nos explicara... Usted dice que en toda la actividad cultural que desarrollan –cosa que ya le digo que me parece bien– intentan reflejar el pluralismo, la diversidad cultural. Y yo le pregunto, bueno, pues, ya que estamos a pocos meses de que se cumpla el cuarenta aniversario de la muerte de Josep Pla, ¿ustedes tienen algún tipo de actividad programada al respecto, para conmemorar esa efeméride? ¿Han realizado ustedes algún tipo de actividad, durante el poco tiempo que lleva usted en la dirección de la delegación, o incluso a futuro, sobre autores de la literatura que ya casi casi son mundiales, como pueden ser el señor Eduardo Mendoza, o el señor Carlos Ruiz Zafón, o el señor Ildefonso Cerdas, que venden libros por todo el mundo y que son conocidos, también, específicamente por ser autores catalanes?

Luego, también le querría preguntar qué opinión le merece a usted... Sé que es un poco complicado, pero, en fin, ya que al final la delegación es casi casi joya de la corona, por lo que se pudo ver en los últimos presupuestos, a mí me gustaría que nos explicara si usted está de acuerdo con que... Parte de la actividad que ustedes realizan se corresponde con agendas de una irreal república imaginaria, y, por tanto, no tienen ustedes competencia y utilizan la plataforma de la delegación para realizar, en fin, acciones de gobierno, de sala de prensa adjunta al Govern de la Generalitat, e incluso yo diría que..., en fin, de promoción y de aunamiento de simpatías con el proceso independentista.

Porque me he dado la impresión de que, bajo la coartada de la parte cultural, incluso la de las relaciones comerciales, que yo no..., en fin, incluso el hecho de despachar con..., ha hablado usted de «despachar con», cuando en realidad incluso presidentes y *consellers* despachan directamente aquí, en Barcelona, incluso a veces, fíjese, en el Palau de Pedralbes, y no parece que sea muy lógico que ustedes realicen ese tipo de tareas desde la delegación. Y me ha dado la impresión de que, desplegando, en fin, toda su retórica respecto de la actividad cultural de la delegación..., incluso da la impresión de que se solapa su actividad con los casales o incluso con entidades de carácter privado o fundaciones que también hacen esa función.

Si me responde a estas preguntas, por favor...

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem, doncs, al torn del Grup Parlamentari Republicà. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'illustre diputat Josep Maria Jové.

Josep M. Jové i Lladó

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies per la seva presència, delegat; moltes gràcies, també, per la seva presència al secretari tècnic de la delegació. I moltes gràcies al grup proponent –el Grup Socialista– d'aquesta compareixença per haver-la sol·licitat, com ha fet, com ha recordat el senyor Pedret, amb altres organismes dependents del Departament de la Presidència.

Intentaré centrar l'exposició del meu grup parlamentari en algunes de les funcions que vostè ha exposat de la delegació que li confereix la llei. Des del nostre grup parlamentari, entenem que la delegació de la Generalitat a Madrid ha anat desenvolupant les seves funcions de manera –al nostre entendre, almenys– prou encertades des de la seva creació, l'any 83. Sempre, evidentment, situant-les en el context polític i en el context històric corresponent. Sovint, amb discreció –això és important, també, segurament– i en un segon pla, però amb una feina que sempre hauria de ser valorada, perquè les seves funcions entenem que són molt importants.

Així, per exemple, la representació ordinària permanent del Govern de la Generalitat a la capital de l'Estat o la direcció de les seves activitats de representació i relacions públiques del Govern a Madrid han estat importants per fer arribar –entenem nosaltres–, en la mesura del possible, la realitat política, social i cultural de Catalunya a les institucions de l'Estat, al conjunt de la ciutadania espanyola en general i a la madrilenya en particular. Almenys això volem creure que s'ha intentat, al llarg de la història, amb major o menor èxit i receptivitat, és evident. I entenem que les seves tasques a la delegació han estat més fàcils o més difícils de desenvolupar en funció del context polític, tant d'aquí com d'allà.

Aquí rau, al nostre entendre, l'encert en l'elecció de les persones que han de dirigir aquesta delegació, i nosaltres, per molt que s'hagi dit, creiem que el seu nomenament ha estat encertat i hi confiem. Perquè nosaltres creiem en la paraula, en el diàleg, que són fonamentals per resoldre els conflictes, com comentava abans la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula. I, per tant, que el Govern pugui explicar-se de manera directa, clara i transparent és molt important. El convidem a seguir-ho fent, i el convidem a que ho faci.

Ens hem d'explicar arreu, delegat, a tot arreu, i, com no pot ser d'una altra manera, també a Madrid, davant de les institucions de l'Estat, amb fermesa i convicció i sense complexos, però també –malgrat que a alguns els pesi– amb transparència i claredat. I malgrat que no sempre ens n'hem sortit, mai no hi hem de renunciar, no hi ha de renunciar. La tasca dels delegats del Govern a Madrid no sempre deu haver estat fàcil ni amable; els darrers anys, segur que no, en som conscients. Però tampoc cal que ho idealitzem, perquè, sense anar gaire més lluny, la incomprensió o els rumors comunicatius també els devien patir els delegats del Govern quan hi va haver aquell intent de proposta pseudofederal de l'any 2006.

I, a pesar d'això, convenim –entenem que amb tots els grups parlamentaris– que la delegació ha de seguir fent aquesta tasca institucional, aquesta tasca de representació i d'explicació, com vostè ha dit, amb caràcter obert i plural, i com ha dit també la diputada Segovia. Però també, com s'ha dit –i vostè ho ha recordat–, és important l'activitat que des de l'any 93 ha desenvolupat el Centre Cultural - Llibreria Blanquerna, amb la missió de difondre la cultura catalana a la capital de l'Estat.

Ja ho saben, que la nostra opció és la d'una república catalana i que algun dia –esperem que aviat– no haguem de parlar d'aquesta delegació almenys com a delegació. I potser aquells que defensen un federalisme sincer aquesta tasca de promoció i difusió cultural la troben estranya, però no ens negaran que la delegació de la Generalitat a Madrid ha fet una tasca imprescindible per tal que en unes institucions de l'Estat que massa sovint són culturalment monolítiques puguin o intentin reconèixer la pluralitat i la diversitat interna del seu estat; almenys ho han intentat. El Centre Cultural - Llibreria Blanquerna ha facilitat el coneixement de la realitat històrica, cultural i política de Catalunya en un marc de diàleg i entesa amb les altres cultures de l'Estat.

Una bona mostra d'això –el llistat vostè ens l'ha fet– han estat els cursos de català. Ens preguntava el diputat Pedret..., nosaltres tenim comptabilitzats –ens n'hem informat– uns vuit mil alumnes en vint-i-cinc anys, en aquests cursos de català. Ens agradaria també que expliqués, com li demanava el diputat Pedret, aquest perfil d'alumnes. O, com vostè ha explicat, les exposicions recents, com «Azorín i Catalunya. De Joan Maragall a Lluís Companys», inaugurada pel vicepresident Aragonès i que va destacar en la seva inauguració com l'exposició vol aprofundir en la visió plural que l'escriptor tenia de l'Estat espanyol i també en la necessitat de resoldre el conflicte entre legitimitat i democràcia i legalitat vigent.

Segurament per això no és estrany que aquest compromís amb explicar la realitat de Catalunya molesti encara els hereus del franquisme. S'ha recordat abans: tots recordem encara les imatges del 2013, quan un escamot ultradretà i falangista va assaltar el Centre Cultural Blanquerna. Uns agressors que, per cert, no han entrat a la

presó, emparats per un Tribunal Constitucional que deia que no volia causar danys irreparables a les seves famílies. En contrast..., quin contrast de criteris del Tribunal Constitucional, quan parlem d'actes violents perpetrats sota ideologies autoritàries i feixistes per parents de personatges públics que han ocupat ministeris, en comparació amb líders socials i polítics que sempre han defensat un moviment cívic, pacífic i democràtic. Perquè després diguin que no hi ha presos polítics.

Doncs bé, per acabar, reiterar el nostre agraïment, delegat; encoratjar el delegat en la seva tasca al capdavant de la delegació i demanar-li que no cessi en la voluntat de representar el Govern de la Generalitat malgrat que pugui trobar, en algun moment, ambients hostils o poc proclius al diàleg, tant aquí a Catalunya com a Madrid. I que ho faci sempre, si us plau, amb aquell caràcter que vostè ha reclamat, obert i plural.

I m'adhereixo a les reflexions de la diputada del Grup de Catalunya en Comú Podem. M'agradaria que respongués a aquelles preguntes i aquelles reflexions que ha fet també el diputat de la CUP, Carles Riera, al voltant d'aquesta idea del diàleg i de quina situació vostè ha trobat amb relació al diàleg o a la possible interlocució.

I només un últim apunt, perquè s'han citat altres delegacions que altres comunitats autònomes tenen a Madrid. També m'interessaria saber si vostè ha tingut algun tipus de contacte amb l'oficina de la Junta d'Andalusia a Madrid, sobretot perquè ens expliqués, perquè potser és alguna idea interessant..., perquè almenys en la seva pàgina web l'oficina de la Junta d'Andalusia a Madrid depèn de l'Àrea d'Acció Exterior, juntament amb l'oficina del Brexit o altres històries. Vull dir..., o sigui, és una idea que potser podríem tenir present.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Per últim, passàriem al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Marc Solsona.

Marc Solsona i Aixalà

Bé; gràcies, president. Delegat del Govern a Madrid, també secretari tècnic, donar-los formalment també la benvinguda en aquesta compareixença. Agrair-los també les seves paraules, i lamentar que aquest intervinent, diguem-ne, no intervingui ara, per primera vegada, sinó que hagi hagut d'intervindre abans, i no per agrair les paraules i per parlar de la compareixença.

Dit això, d'acord amb el títol de la compareixença, com motiva el grup proponent, el Grup Socialista..., és per informar sobre les activitats i els projectes de la delegació. Aquest objecte de la compareixença ha estat àmpliament cobert i satisfet. De fet, si em permet l'expressió, han pogut compartir, en la seva intervenció, un maridatge diplomàtic, cultural, lingüístic, literari, artístic, polític, d'actualitat, musical..., en definitiva, de tot allò que representa el que ha de ser el mirall, altaveu i projecció de tot el que ha de ser no només un país com és Catalunya, sinó tota la seva acció de govern.

Com molt bé ha dit vostè, la delegació del Govern s'inspira en els valors que inspiren, lògicament, l'acció de govern. I sembla estrany que haguem d'anar recordant, quasi pràcticament a cada intervenció, que l'acció de govern és una acció també política, integrada per polítics, i que, lògicament, qualsevol actuació política té un relat i una organització i una manera d'entendre com portar a terme, diguem-ne, els diferents compromisos amb la ciutadania. És per això que a vegades no acabem d'entendre certes interpretacions de quins perfils haurien de ser, o no, els que ocupen segons quins tipus de càrrec.

La delegació del Govern, amb tots els respectes a tothom, no és una entitat, no és una associació cultural a Madrid, sinó que és una delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya. Si ens creiem realment el que vol dir «delegació del

Govern de la Generalitat de Catalunya», entendrem que la projecció, amb tota la seva magnitud i els seus pilars més nobles i sòlids, doncs, s'ha de poder projectar.

I que es faci en aquesta intervenció, com ha fet vostè, amb paraules de difusió de la realitat catalana, amb el tema de representació institucional –importantíssima sempre, però avui dia encara més–, amb difusió lògicament de l'obra de govern, d'un pla de govern que s'està executant, que també s'ha de poder traslladar a tot arreu, establint relacions de continuïtat amb cossos diplomàtics internacionals, lògicament..., però que això es faci amb la voluntat de que la delegació del Govern a Madrid sigui, com ha dit vostè, un espai d'intercanvi i de diàleg. I quan proposem tots els programes que vostè ha anomenat –«Encontres», «Efemérides», «Creatius», «Interacciones», «Els editors recomanen», difusió de la llengua catalana, «Mirades des de la cultura»–..., és a dir, amb un llenguatge, diguem-ne, que és allò que inspira també el que és la societat catalana, que és una societat que busca punts d'encontre, de diàleg, d'intentar projectar-se, amb totes les dificultats, arreu del món i també, com no pot ser d'altra manera, a Madrid, a la capital de l'Estat espanyol.

És per això, doncs, que recollim, lògicament, tota la seva intervenció en l'objecte de la compareixença. Entenc que el Grup Socialista, quan demana la compareixença, la demana per saber orgànicament, però també funcionalment, quin és l'objecte de la delegació. Quan es demana aquesta compareixença –i, si m'equivoco, el diputat Pedret que m'esmeni–, vostè no era delegat del Govern a Madrid; per tant, la motivació de la compareixença..., no és per qui és el delegat del Govern a Madrid, sinó per quines són les funcions o l'objecte de la compareixença de les activitats a Madrid. Per tant, això anul·la o invalida pràcticament una de les intervencions que s'han fet ja aquí. I, per tant, penso que també cal remarcar-ho i que quedi molt i molt clar.

També, com ha dit el diputat Jové, el fet de ser delegat a Madrid demostra un compromís i valentia amb el país, i, lògicament el fet de voler fer un pas endavant en un entorn complex però, bàsicament, ple també d'oportunitats per a tots plegats.

Dir que el Centre Cultural Blanquerna, a part de totes les dades, les magnituds de dades dels últims anys, i també d'actualitat política desagradable, com ho va ser en aquell atac feixista..., dir que també ha permès que moltes ciutats i molts pobles de Catalunya tinguin un enllaç a Madrid per poder també projectar els seus diferents elements, programes o difusió cultural. I ho dic perquè som molt coneixedors de que molts municipis utilitzen també la sala d'exposicions per fer projecció, i això els permet també donar una dimensió, diguem-ne, molt més enllà de l'estrictament..., del territori català, per poder-ho fer.

Per tant, la difusió de la cultura, doncs, em sembla que també és un dels elements bàsics..., perquè al final des de la cultura –i la cultura per molts ho és tot– engloba també aquesta dimensió cultural i política de Catalunya.

Bé, res més. Nosaltres..., cap pregunta en concret. Si de cas, seria, donat..., perquè amb aquest caràcter obert i plural que vostè ha dit que s'inspira la delegació, si ens pot fer anotacions d'algunes de les xerrades o conferències, diguem-ne, que demostrin aquesta pluralitat i obertura, perquè no sigui només un..., que ningú pugui etiquetar de cert biaix només independentista, que no ho és, i per això també penso que està bé. Si ens pot fer alguna acotació en aquest sentit, també la hi podríem agrair.

Dit això, li desitjo sort i encerts en aquest càrrec. De fet, no recordo quin va ser l'últim delegat del Govern a Madrid que va comparèixer al Parlament de Catalunya; possiblement és el primer delegat que compareix, i això, doncs, també té un punt diferent. I, per tant, el fet de que comparegui... Espero que tingui un bon record d'aquesta seu parlamentària i que entengui que nosaltres fem la nostra feina, però sobretot que el que intentem és també posar en valor –no només conèixer, sinó posar en valor– la feina que esteu fent els càrrecs institucionals arreu del país i arreu del món.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, al segon torn, per poder contestar les preguntes que han formulat els diferents grups parlamentaris, per part del delegat del Govern, per un temps aproximat d'uns quinze minuts. Té la paraula.

El delegat del Govern de la Generalitat a Madrid

Gràcies, senyor president. Abans de tot, dir que jo tinc un respecte escrupolós per la institució parlamentària. No debades, jo he estat membre de dos parlaments; membre d'una mesa d'un parlament; portaveu parlamentari a dos parlaments, inclús a l'europeu, del Grup Verds - Aliança Lliure Europea, en debats importants, i per mi la institució parlamentària ho és tot. He defensat sempre la institució, fins al punt que en un moment –ara estic pensant en l'any 2003– vaig haver de defensar una institució parlamentària enfront d'uns requeriments aliens a la institució parlamentària, precisament per defensar la institució i el seu reglament, i vaig haver de patir les conseqüències d'aquesta actitud de defensa parlamentària. Això, en primer lloc.

En segon, pensava que això no era una sessió per avaluar la meua idoneïtat per al càrrec o per examinar el meu pensament personal, però, bé, tothom pot fer la seva pròpia valoració. Quan he parlat abans del respecte parlamentari i d'aquesta especificitat en el món democràtic, del que és la institució parlamentària... Pensem, per exemple, que abans..., crec que va ser abans-d'ahir, en el tema..., no ve ara al cas, però ho vull dir perquè se sàpiga quina és la meua visió parlamentària i el respecte que li tinc. En el moment en el que el primer ministre britànic demana a la reina la pròrroga del Parlament, eh?... la magistratura escocesa ha dit que era il·legal; l'anglesa i gallesa, que és comuna, ha dit que no és justiciable. És a dir, el Parlament és una cosa tan seriosa que no poden venir la política o la justícia a ficar-se en aquesta institució. Que quedi clar, això, perquè és el meu pensament. Quan es diuen algunes coses de desobediència, de..., bé, no entraré en...

Per cert, quan s'acudeix a la Viquipèdia, es pot incórrer en un greu error d'apreciació, per exemple, de la meua militància política. Quan parlem de militància..., jo no tinc cap problema per parlar d'aquestes coses, però jo, senyor president, he vingut aquí a parlar del que és la delegació de Madrid, les seves tasques i els seus projectes. Per parlar de Sabino Arana, doncs, no ho sé..., és un tema recurrent. El meu amic José Manuel García-Margallo, quan estava al Parlament Europeu, sempre acostumava a acabar amb Sabino Arana, i jo li deia: «José Manuel, quan vagis al País Basc, seràs l'únic que parli de Sabino Arana, perquè allà no en parla ningú.»

En fi, no he vingut aquí ni a parlar de Sabino Arana, ni del PNB, ni d'EA, ni d'ETA, ni dels carnets, ni de no sé quins compromisos. El meu compromís democràtic és conegut. Jo ja era a la presó quan alguns dels que estan aquí possiblement ni havien nascut. L'any 70 vaig passar el Nadal a la presó de Martutene. I n'estic molt orgullós, d'haver compartit la militància política de molta gent progressista d'arreu de l'Estat espanyol.

Anant a les intervencions, agraeixo moltíssim la intervenció del senyor Pedret. Com he dit abans, hi ha algunes coses que són més conegudes per la persona que m'acompanya avui, i és interessant el que diu sobre els cursos de llengua catalana, que ho explicarà el senyor Planella.

Sí que tinc entès, pel que fins ara hem anat veient, que, efectivament, nosaltres ens inserim en la societat..., no diria tan «madrilenya», sinó de la gent que hi viu. I, per tant, podria dir que el perfil és molt de gent d'allà, no gent descendent de les persones que, en el seu cas, han estat catalanes i ara viuen allà. És un perfil popular, en general, però tenim una fortíssima relació amb el món acadèmic, el món cultural i el món polític madrileny, eh? I després el senyor Planella, doncs, explicarà una mica més tot això.

Gràcies, també, a la persona que ha intervingut en representació de Catalunya en Comú. Aquesta valoració qualitativa la fem; de fet, fem valoració de totes i cadascuna de les activitats que s'estan duent a terme a la delegació.

M'ha preguntat..., bé, quan vulgui podem passar les xifres de la gent que ha passat pels cursos, pels cicles, etcètera. M'ha preguntat, si ho he entès bé, si tinc l'apreciació de que hi hagut canvis a Madrid, de si aquests canvis a Madrid han produït algun canvi paral·lel en la..., en fi, en les relacions envers la... Bé, el que sí que puc dir és que nosaltres tenim aquesta actitud proactiva. Ho he dit..., a més a més, no només ho diem, sinó que ho practiquem. Per exemple, tot just arribar a Madrid, ens vam trobar amb la sessió d'investidura del president Sánchez i vam tenir ocasió de parlar, doncs, amb diferents representants polítics, també amb gent de Catalunya en Comú o de Podemos. Amb alguns tenim una llarga amistat o coneixement, com poden ser el diputat Uralde o Alberto Garzón. I hem parlat amb el senyor Pisarello, amb el senyor Mena –el Joan Mena–, etcètera. Pensem que aquesta relació d'empatia és important.

Si ho he entès bé, també ha dit si aquests canvis a Madrid poden afectar... Bé, nosaltres entenem que aquesta feina que s'ha fet, al llarg de molts anys, de complexitat i d'establir diàleg i empatia en molts d'aquests àmbits que he esmentat abans..., jo crec que es mantindrà en el temps, eh?

De fet, el primer que hem fet..., la primera setmana ja estàvem parlant amb el Círculo de Bellas Artes, amb el seu president, que –és conegut– era el número quatre del Partit Socialista; és un bon amic..., a les llistes del també amic Ángel Gabilondo. I ho farem amb tota aquesta gent que vulgui parlar amb nosaltres. Nosaltres tenim aquesta actitud proactiva, i, efectivament, tenim aquesta actitud de parlar amb tothom.

Perquè crec que –i amb això contesto també a algunes de les coses que s'han dit després... Deia Monet, quan parlava de la Unió Europea, que tant de bo s'hagués començat per la cultura. Jo crec que la cultura és una arma potentíssima per establir ponts de diàleg. Ho crec, perquè, a més a més, he viscut en el món de la cultura, com vostès coneixen, i ho crec profundament. I, més enllà de les amistats, o no, que ja teníem abans o que hem d'establir, crec que la cultura és un àmbit perfecte per establir aquest tipus de relació.

Com he dit abans, donaré la paraula al senyor Planella perquè expliqui una mica, també, com es produeixen aquests cicles, aquestes relacions, etcètera, perquè crec que és interessant conèixer aquesta activitat.

El representant de la CUP em preguntava, sobretot, si havíem detectat alguna actitud envers el diàleg, no? Hem tingut molt poc temps. No és pas fàcil, la situació. És evident que la situació ambiental, doncs, no ho facilita, però jo sempre he cregut, i ho he dit, que fins i tot en les situacions més complicades es poden establir aquests tipus de diàleg.

Jo recordo, per exemple, personalment... Fa vint anys em vaig trobar seient al Parlament Europeu; del Parlament Europeu en podria fer un monogràfic, però és interessant que, en aquest temps, molt dur per a molta gent, vam ser capaços de parlar amb molta gent. Jo d'aquells temps tinc les amistats personals del senyor Alejandro Agag, del senyor García-Margallo, del senyor Méndez de Vigo, etcètera. Podria..., un llarg etcètera, el senyor Salafranca... Gent, evidentment, allunyada en posicions polítiques, però a nosaltres, quan estem en política i en política institucional o parlamentària, ens paguen per parlar no només amb els amics, sinó també amb la gent que fins i tot ens combat molt aferrissadament en les nostres idees polítiques. Per tant, aquesta actitud la tenim. És evident que si en algun moment hi ha alguna solució democràtica al conflicte que vivim, doncs, evidentment, tots aquests ponts de diàleg s'han d'establir i aprofundir.

Gràcies, també, al representant del Grup d'Esquerra Republicana. Evidentment, també, com he dit abans, donaré la paraula al senyor Planella, perquè hi ha algunes coses que ja no és qüestió d'opinió, són fàctiques. És a dir, nosaltres fem algunes coses que demostren a bastament quina és l'actitud i quin és el resultat dels nostres programes.

I també volia dir al representant de Junts per Catalunya... És evident: jo era conscient, quan venia aquí i exposava els programes, que s'adonarien –i és així– que pràcticament el 90 per cent, per no dir el 95 per cent de la nostra activitat, és una activitat de difusió cultural. És així. Però he dit abans que la cultura és un vehicle potentíssim d'entesa, i ho seguirà sent.

M'ha preguntat específicament si hi havia hagut alguna actuació o alguna cessió d'espais. Efectivament –perquè ho vaig preguntar ahir–, concretament en el nostre espai, que està obert a tothom, ho repeteixo, s'han produït fins a quatre presentacions de Societat Civil Catalana: el 2015, la presentació del llibre *Me gusta Cataluña, me gusta España*, del periodista Sergi Fidalgo, i intervencions d'Albert Boadella, Jordi Cañas, Albert Castellón, Xavier Horcajo, Anna Grau i Josep Ramon Bosch –el senyor Bosch en aquell moment era president de Societat Civil Catalana.

El desembre del 2017, presentació del llibre *La Cataluña que queremos*, del mateix autor, amb els intervinents Josep Ramon Bosch, Josep Bou, Albert Castellón, Cristina López Schlichting, Cayetana Álvarez de Toledo i... Va ser així, es va presentar el llibre *La Cataluña que queremos*.

El maig de 2018, presentació del llibre *Usted puede salvar España*, del mateix autor; moderat per la periodista Gloria Lomana; ponents, Josep Ramon Bosch, Jordi Cañas, David Pérez, Concepción Veray.

Desembre del 2018, presentació del llibre *Desde la aspillera*, de Joan Ferran; ponents, Gabriel Gascón, Sergi Fidalgo –prologuista– i Pilar Castellanos, de Sociedad Civil Catalana.

També s'ha cedit algun espai a actes de partit, com ara del Partit Socialistes de Catalunya, i per a la presentació d'alguns llibres de l'editorial La Catarata; per exemple, la presentació del llibre *La Cataluña insurgente*, del polític Gabriel Colomé, amb la intervenció de Meritxell Batet i els periodistes Josep Cuní i Nacho Cardero, director del diari digital *El Confidencial*.

El juny de l'any passat es va presentar *Rompiendo barreras, construyendo igualdad*, de Carme Chacón, amb intervencions de Miquel Iceta, José Luis Rodríguez Zapatero i Meritxell Batet, i amb la presència, a la fila zero, dels pares de l'home natjada, Baltasar Chacón i Esther Piqueras.

Per últim, dues presentacions més, la del llibre *Historia del Fondo Monetario Internacional*, de La Catarata, pel catedràtic Pablo Martín-Aceña, amb intervencions de Joaquín Estefanía, exdirector de *El País*; Pedro Solbes, exvicepresident segon i exministre d'Economia.

I, per últim, també la presentació del llibre *La rebelión interminable*, de Lluís Bassets, director de *El País*, de Catalunya, eh?

Això jo crec que acredita a bastament, també, l'obertura amb que no només pensem que s'ha de fer, sinó que fem.

I passo la paraula al Gabriel Planella perquè ens expliqui, molt succintament, la programació cultural.

El president

Sí. Té la paraula el senyor Gabriel Planella.

El delegat del Govern de la Generalitat a Madrid

I el perfil, perquè ell coneix a bastament i coneix molt millor que jo, és clar, el perfil de quin és el nostre client en aquest moment.

El secretari tècnic de la Delegació del Govern de la Generalitat a Madrid (Gabriel Planella i Domènech)

Gràcies, delegat; gràcies, senyor president. Amb el seu permís, en primer lloc, responc al senyor diputat Ferran Pedret, del PSC. Abans, de tota manera, voldria agrair-li, en nom de tot l'equip del Centre Cultural - Llibreria Blanquerna i de la delegació, que ens hagi donat l'oportunitat d'explicar la nostra activitat. Com deia

Marc Solsona, aquesta és la primera vegada que un delegat, un representant de la delegació, pot assistir i pot explicar la programació en aquest Parlament.

Com es desprèn del que ha comentat el senyor delegat, l'activitat de la delegació s'articula en dos grans eixos. Un és el de la diplomàcia pública –que no privada–, i l'altre, el de la diplomàcia cultural. Voldria comentar que hi ha hagut un canvi de dinàmica en l'inici de la penúltima legislatura, en el moment en què, com a delegat, és nomenat Ferran Mascarell, en el sentit que, pel que fa a l'activitat de la diplomàcia cultural, el Blanquerna havia tingut una activitat més de representació que no pas de presentació i d'anàlisi, en el sentit que acollia més activitats de tipus teatral, de tipus musical, lectures de poesia, i hi havia poca anàlisi.

A partir de l'inici de la penúltima legislatura, en canvi –i encara continuem en aquesta línia–, la dinàmica és més de convertir el Centre Cultural - Llibreria Blanquerna en un espai plural d'intercanvi de bones idees, d'anàlisi dels millors projectes, i també, evidentment, de les situacions que afecten la vida diària. Sempre d'una manera dual, en el sentit que sempre, com indicava ja en Gorka Knörr..., és a dir, a qualsevol taula rodona de diàleg sempre hi ha un expert provinent de Catalunya i un altre que és d'algun altre lloc d'Espanya.

En qualsevol cas, entro ara ja en el tema dels cursos de català. Els cursos de català també han tingut una evolució molt positiva els últims quatre anys, en el sentit que s'ha passat d'una mitjana d'uns 225 alumnes a uns 350 alumnes, que són els que els últims tres anys s'han inscrit i reben les classes, assisteixen als cursos de formació en llengua catalana.

Això s'ha basat en unes campanyes de difusió dels cursos molt a la carta, pensant en el públic per al qual podia ser de més interès de la societat madrilenya, i també facilitant les matrícules a uns preus populars i complementant aquests cursos amb una sèrie d'activitats pensades específicament per als assistents a aquests cursos, com clubs de lectura, tallers, conferències expressament pensades per a ells, etcètera.

Quin és el perfil d'aquests cursos? Doncs també ha canviat. Abans la majoria d'alumnes tenien relacions familiars amb la comunitat catalana de Madrid o tenien avantpassats catalans o eren persones que formaven parelles mixtes de madrileny o madrilenya i català o catalana. En aquests moments, en canvi, el que detectem, a partir de totes les dades que anem recollint, és que fonamentalment són estudiants universitaris, en primer lloc –i, per tant, hi domina el públic jove–, i que són estudiants que tenen previst de venir a Catalunya per realitzar-hi algun tipus de curs, ja sigui d'universitat o ja sigui de postgrau o de màster.

També hi ha un altre grup de públic molt significatiu, que són professionals i executius de corporacions que, atès que la corporació o les corporacions tenen la seu o seus a Catalunya, tenen previst traslladar-se a treballar a aquest país. També hi ha madrilenys que senten un interès per la cultura i la llengua catalanes i que, tot i que no pensen moure's de Madrid, en la seva vida diària..., són persones que, per aquest interès que tenen, doncs, volen aprendre el català i volen entrar i submergir-se en el que és la cultura catalana.

I, finalment, també, evidentment, però són minoria, hi ha persones catalanes que viuen a Madrid que tenen avantpassats, com deia abans, catalans.

És a dir que, en resum, la xifra d'alumnes ha crescut d'una manera substancial i l'edat dels alumnes també ha baixat d'una manera substancial.

Finalment, voldria fer referència als certificats, que també ho preguntava el senyor Pedret, en el sentit que els certificats, com saben vostès, són..., quan els exàmens tenen lloc, quan les proves tenen lloc –de coneixements de llengua catalana– fora, a l'exterior de Catalunya, l'organisme encarregat no és la Direcció General de Política Lingüística, sinó que és l'Institut Ramon Llull. Doncs bé, l'Institut Ramon Llull..., els exàmens s'organitzen des de la delegació. I l'últim any, als últims exàmens hi van haver uns quatre-cents examinands.

Passo ara –amb el permís del delegat i del president– a respondre a la diputada de Podem, en el sentit de què és exactament en aquests moments, què representa, quin és el rol que juga l'espai del Centre Cultural - Llibreria Blanquerna. Ja he fet referència a aquest canvi de dinàmica que hi ha hagut en el plantejament de la programació, i insisteixo en que el Centre Cultural - Llibreria Blanquerna s'ha convertit en un espai de diàleg, plural, contrastant sempre diferents mirades, i on té cabuda tothom que es mou dins de la legalitat i la democràcia d'aquest país.

Sí que vull remarcar, de tota manera, que la programació es basa en cicles. És a dir, no s'organitzen conferències o taules rodones soltes, sinó que sempre s'emmarquen en un seguit de sessions per tal d'entrar més a fons en els temes i en els àmbits que s'analitzen, i, per altra banda, per fidelitzar el públic, eh? Perquè un dels objectius en què hem treballat ha estat el de creació de nous públics, eh? A Madrid hi ha molta competència en termes d'oferta cultural, i, per tant, hem intentat de plantejar les coses amb un interès..., pensant en el públic, per fidelitzar-lo i per fer-lo créixer.

Quin és, aquest públic? Doncs, fonamentalment, la delegació es dirigeix a la comunitat madrilenya. La comunitat catalana, evidentment, a Madrid també assisteix a alguns actes, però sobretot la comunitat catalana hi és present el dia de Sant Jordi i l'Onze de Setembre. La resta d'actes..., la vida diària del centre sobretot va dirigida a madrilenys o a persones de pas per Madrid d'altres llocs, amb la intenció de difondre la realitat social i cultural de Catalunya.

I voldria lligar això amb la intervenció que feia la senyora diputada del PP, la senyora Esperança García, que preguntava si la programació de Blanquerna tenia també en compte escriptors castellanoparlants o escriptors en castellà –disculpeu–, de llengua castellana, vaja, de Catalunya, i també feia referència a si s'havia preparat alguna cosa amb motiu de l'efemèride de Josep Pla. Josep Pla ha estat protagonista durant molts anys, amb una magna exposició –ara fa vuit anys que es va fer en el Blanquerna– sobre les relacions de Pla amb intel·lectuals madrilenys i amb Madrid, que va produir el Palau Robert, de Barcelona. I Pla ha estat present també en molts actes. L'últim que recordo són unes jornades..., no un acte, sinó un petit congrés que es va celebrar l'any passat, en el Centre Cultural Blanquerna, sobre les relacions entre Josep Pla i Miguel Delibes. Hi van passar tant experts en Delibes com en Pla, catalans i també madrilenys i de Valladolid, d'on era Delibes.

I, en qualsevol cas, escriptors en llengua castellana de Madrid són sempre benvinguts i són sempre, també, programats en molts dels cicles. Només citaré els poetes Alberto Manzano o la poetessa Marina Oroza, entre molts altres, per no allargar-me.

En qualsevol cas, remarcar que el Blanquerna no és una màquina de propaganda. És un espai plural, és un espai on totes les opinions i mirades hi tenen cabuda i on, precisament, en el que es basa la programació és en buscar sempre el contrast sobre diferents punts de vista, sobre temes que són, diguem-ne, d'interès en aquests moments.

I només acabar dient que l'opinió que hi ha per part del món acadèmic, per part de la majoria de públic, del món polític, que són usuaris del Centre Cultural - Llibreria Blanquerna, és que aquests últims anys el Centre Cultural - Llibreria Blanquerna és una àgora on es va molt endins, molt a fons en els temes, on es contrasten sistemàticament moltes opinions sense cap mena de prejudici, sense cap mena de censura, i on, en temes molt sensibles, que tots coneixem, tothom ha pogut expressar els seus punts de vista.

I aquí acabo. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, també, al senyor Gabriel Planella. I farem un últim torn... Sí que els demano, diputats, dos minuts d'intervenció, per si ha quedat alguna pregunta... Començaríem pel mateix Grup Socialista, que ha sigut el proponent. En nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Bé, jo, senzillament, agrair les explicacions donades tant pel secretari com pel delegat. Jo crec que, a aquestes alçades, després de les preguntes que s'han fet pels diferents grups i les respostes que s'han donat, i al marge de les valoracions, diguem-ne, sobre el moment polític actual i la funció que jo crec que correspon més al Govern..., ja em perdonarà, el delegat, però jo crec que correspon més al Govern de la Generalitat que al delegat del Govern de la Generalitat a Madrid, tot i que pugui tenir alguna tasca incidental en la qüestió. Però, al marge d'aquestes consideracions, jo li agraeixo l'explicació sobre les tasques de difusió cultural, que són les que bàsicament centren l'activitat de la delegació i sobre totes les altres a les que també s'ha referit.

I, en qualsevol cas, celebrem que haguem tingut per primer cop ocasió de fer aquesta tasca de control parlamentari, que entenem que és la funció que hem de fer.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem al Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Senyor delegat, m'agradaria poder-li agrair les seves respostes, però no és possible, perquè és que no me n'ha contestat cap ni una. M'agradaria recordar-li, en primer lloc, que el respecte a les institucions parlamentàries –que vostè ha dit que té un profund respecte per les institucions–..., doncs, el respecte per les institucions parlamentàries democràtiques és complir la llei. Jo li he preguntat, directament, si es compromet a ser demòcrata i a complir les lleis, però no m'ha contestat.

I el respecte parlamentari és també contestar les preguntes de les diputades, encara que no li agradin. Jo entenc que les meves preguntes no li han agradat, però vostè ha vingut a comparèixer i la seva obligació democràtica és contestar les preguntes, i no m'ha contestat. N'he fet més de deu i no n'ha contestat cap ni una.

Ha tingut temps, en la seva resposta, de parlar, per exemple, de política britànica; ningú no l'ha cridat a l'ordre per aquesta digressió, cosa que a mi em sembla perfecta. També ha parlat de la seva vida, dels seus amics; ningú la cridat a l'ordre per aquesta digressió, i també em sembla perfecta, perquè jo crec en la llibertat d'expressió. Però és una pena que no hagi tingut temps de contestar les més de deu preguntes que li he fet, preguntes que ens interessaven molt. Per exemple..., perquè totes les meves preguntes, totes –i hi haurà, després, la transcripció–, estan relacionades amb el seu càrrec, amb la qual cosa no entenc per què no m'ha contestat.

Ens interessa molt el tema de la seva funció com a delegat de tots els catalans a Madrid. Ha parlat de la tasca cultural, però jo li he fet preguntes concretes. Per exemple, què farà, quin és el seu pla per assegurar-se que la cadira dels catalans no queda mai buida en aquelles reunions on es dirimeixen assumptes importants per a tots els catalans. En poso un exemple: el finançament autonòmic, que, malauradament, aquesta cadira ha quedat buida moltes vegades. I nosaltres no creiem en els privilegis dels territoris, però sí que creiem que Catalunya hauria de tenir un millor finançament i volem que aquesta cadira estigui representada.

I també li volia preguntar..., bé, li torno a repreguntar, no tinc temps de fer totes les preguntes que li havia fet...

El president

Ha exhaurit el temps ja, diputada.

Sonia Sierra Infante

Sí. Ens interessa també si defensarà a tots els catalans o si es dedicarà a l'agitació i la propaganda i a malparlar d'Espanya dient que hi ha presos polítics o exiliats. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem, doncs, al Grup de Catalunya en Comú Podem. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies. No, només el tema de quin paper podria jugar-se..., o com podrien promocionar-se, des de la delegació del Govern allà, els temes de municipalisme i l'intercanvi entre ajuntaments i propostes municipalistes.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem al Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Senyor Riera... (*Veus de fons.*) Molt bé. Doncs passaríem a l'altre subgrup parlamentari, que és el del Partit Popular de Catalunya. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Esperanza García.

Esperanza García González

Sí, president; molt ràpidament. Bé, primer agrair les respostes respecte a la programació i als cicles culturals.

I, després, l'única pregunta, que crec que no només l'he feta jo, sinó que l'ha feta un altre grup, és que ens expliqui en què consisteixen les relacions amb ambaixades estrangeres a Madrid, donat que les competències d'acció exterior són úniques i exclusives del Govern d'Espanya. I, a més a més, he revisat abans, per si de cas tenien vostès a la plana web informació al respecte activitats o últimes activitats respecte a aquestes possibles relacions..., i, com que no hi és i està vostè aquí, i la transparència jo crec que ha de ser un eix comú de l'acció de govern, i, per tant, també de la delegació del Govern a Madrid..., que ens ho expliqui, si us plau.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem al Grup Republicà. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Josep Maria Jové.

Josep M. Jové i Lladó

Moltes gràcies, president; gràcies, delegat; gràcies, secretari. «Merci» per la seva compareixença i per les seves explicacions.

Res, senzillament desitjar-li sort i encerts en aquesta etapa, mantenint aquesta voluntat d'interlocució, d'entesa i de diàleg. I, sobretot, refermar-nos molt en aquesta idea de la pluralitat que vostè mateix ha demostrat en el llistat d'activitats que s'han fet, mantenint aquesta demanda d'aquesta pluralitat en la representació del Govern a Madrid. I ens agradaria també que aquesta pluralitat no només la tinguéssim nosaltres, sinó que tinguessin altres institucions de l'Estat.

Moltíssimes gràcies i sort.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Marc Solsona.

Marc Solsona i Aixalà

Sí. Simplement, doncs, per agrair la resposta a la pregunta formulada, també. I sort i encerts en aquesta etapa.

I agrair la compareixença del delegat i també del secretari tècnic avui aquí al Parlament. Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Per contestar les preguntes que se li han fet, té la paraula...

El delegat del Govern de la Generalitat a Madrid

Una coseta, al representant de Catalunya en Comú: per nosaltres el municipalisme és quelcom important. Crec que és una eina de construcció de país important,

aquí i arreu. I ha estat present, com he dit abans, en alguns dels cicles, molt expressament, i, per tant, totes les idees en aquest sentit seran benvingudes.

Gràcies als grups que han intervingut per subratllar, també, la bona feina que s'ha dut a terme a la delegació.

Evidentment, no he contestat algunes preguntes, perquè contestar, per exemple, «es usted demócrata?» –s'ha dit així... Bé, jo crec que jo ho he contestat, o sigui, *a buen entendedor*... És a dir, no he de donar més explicacions que la meua trajectòria. Jo estava a la presó quan alguns d'aquí ni havien nascut, precisament per defensar les idees democràtiques, i n'estic molt orgullós, a més a més.

Sobre les relacions diplomàtiques, ja ho he dit abans. Això ho fan totes les delegacions. A vegades es parla de Catalunya..., no sé si és textual, eh?..., *la región con más autonomía del mundo mundial*. Bé, alguns tenim una mica d'experiència en aquest sentit, no només en el món polític, sinó també en el privat, i coneixem una mica com funciona tot això. O sigui, nosaltres no només volem parlar, sinó que és que hi ha molta gent que vol parlar amb nosaltres, cada dia, eh? Des de mitjans molt importants fins a diplomàtics molt importants. I bé, normalment es produeix un intercanvi d'informació i cadascú en fa la seva valoració. I aquesta gent, òbviament, parla amb el Govern d'Espanya, amb els grups polítics, amb tota naturalitat; és el més natural del món.

És que el món és així. Si vostè creua el carrer que separa el Parlament Europeu del següent, eh?, es trobarà que la primera delegació que es troba un allà no és de cap estat de la Unió Europea, és d'un *land* alemany, amb tota naturalitat. De la mateixa manera..., podria explicar-li moltes coses en aquest sentit.

I, per últim, no tingui..., jo estaria encantat de que Eduardo Mendoza, un dels meus escriptors preferits..., jo, de la mateixa manera... Jo tinc alguns llibres..., tot i que no hauria de parlar de mi mateix, però bé..., els llibres, en la meua vida, que són..., un d'ells és *La ciudad de los prodigios*, i li podria parlar d'*El año del diluvio* i de molts altres. I crec que la mateixa programació de la Blanquerna, en concret, les «Sintonías culturales»..., crec que només de veure la gent que hi ha passat..., no hi ha cap prejudici en aquest sentit.

I deixi'm que li digui també, perquè ha expressat alguna recança en el tema del cicle sobre Europa, que, com que té algun problema en allò de que si es fa anti-europeisme, doncs... Tenia pensat convidar el senyor García-Margallo al cicle. Ja l'advertiré, en fi, que no faci antieuropeisme; si més no, al Blanquerna.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, delegat. No queda més que acomiadar-lo en nom de la comissió i de la mateixa Mesa. Agrair aquesta compareixença al delegat del Govern de la Generalitat a Madrid, de la mateixa manera que al secretari tècnic i a la resta de persones del departament que l'acompanyen.

Si m'ho permeten, suspendrem durant uns minuts la comissió per acomiadar el delegat.

La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del migdia i deu minuts i es reprèn a les dotze i un minut.

El president

Bé. Diputats, reprenem la comissió.

Proposta de resolució sobre el Consell Assessor per a l'Impuls del Fòrum Cívic i Social per al Debat Constituent (retirada)

250-00742/12

Els anuncis que m'han comunicat que el punt 2 serà retirat pel Grup Parlamentari Socialistes...

Sol·licitud de compareixença del síndic de greuges perquè informi sobre les seves relacions amb persones investigades pel presumpte finançament il·legal de CDC (retirada)

356-00555/12

...de la mateixa manera que el punt 12, que serà retirat pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Proposta de resolució de rebuig i condemna de la violència com a instrument de persecució d'objectius polítics

250-00759/12

Havent fet aquesta comunicació, passaríem, doncs, al punt 3 de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució de rebuig i condemna de la violència com a instrument de persecució d'objectius polítics, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, per defensar-la té la paraula l'il·lustre diputat Nacho Martín.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé, aquesta proposta de resolució la portem al Parlament precisament de resultes del seguit d'actes violents que a Catalunya han tingut lloc els últims anys, i que posen en seriós perill la llibertat d'expressió i de manifestació a la nostra comunitat.

Els últims mesos hem vist atacs al Parlament, atacs a cops de martell contra seus de partits constitucionalistes, pintades intimidatòries a casa de jutges, pedrades a periodistes i un munt d'episodis de violència al carrer que demostren que avui, a Catalunya –com bé deia–, aquesta llibertat d'expressió i de manifestació en el nostre espai públic estan en perill, o, si més no, es posen en qüestió per part de determinats sectors de l'àmbit polític i, en definitiva, del nostre debat públic.

El primer que cal dir és que el més fàcil seria fer una condemna genèrica de la violència, perquè, òbviament, jo crec que no hi ha ningú –ningú amb dos dits de front– que no consideri que s'ha de condemnar tota violència, però crec que a Catalunya, fonamentalment, hi ha un problema d'impunitat en el debat públic, d'una certa violència; una violència, en aquest cas, comesa pels grups que tenen una ideologia molt concreta. Estic parlant, per exemple, de les agressions a seus de partits, com ara les agressions a diverses seus de Ciutadans o del Partit Popular, amb martells, protagonitzades per l'associació juvenil de la CUP, Arran.

Agressions, atacs, que no han estat ni condemnats i que fins i tot han estat esperonats per aquests partits. En aquest cas, representants de la CUP han esperonat aquests grups violents –en aquest cas, Arran– i han fet una oda a les seves accions violentes. Des d'aquest punt de vista, jo crec que és encara més preocupant el fet que el president de la Generalitat, el senyor Torra, lluny de condemnar aquesta violència, el que ha fet és també esperonar-los amb el seu tristament cèlebre «apreteu, apreteu». Jo crec que des del punt de vista institucional no és admissible que un president d'una autonomia faci una crida als autoanomenats CDRs i també a la resta de grups que són pròxims o afins a aquests grupuscles..., que faci una crida perquè continuïn amb la seva pressió contra Ciutadans i contra partits constitucionalistes.

Jo crec que això és una banalització de la violència. I precisament en aquesta sessió hem tingut un exemple que a mi em resulta molt interessant –i ho sotmeto, també, al judici de la resta de grups– per il·lustrar el que vull dir. Quan parlo de la desproporció, l'asimetria que hi ha entre les agressions i els atacs que hi ha per part de grups violents separatistes..., això no vol dir, òbviament, que tot el separatisme sigui violent, no cal dir-ho. El que vol dir és que hi ha grups, grupuscles afins als partits separatistes, que, efectivament, exerceixen una violència contra els ciutadans de Catalunya que no comparteixen les seves idees.

Hem sabut recentment, a través d'un informe, que més del 90 per cent dels atacs per intolerància ideològica que han tingut lloc a Catalunya els primers mesos de l'any 2019 han estat protagonitzats per grups violents d'ideologia separatista, entre els quals, ho torno a dir, hi ha l'associació Arran, que no només és una associació juvenil associada a la CUP, o que ens diguin els senyors de la CUP si és associada o no és associada..., en tot cas, que té una relació amb la CUP. Aquest grup, Arran, fins i tot se'n vanta, d'aquestes agressions violentes a les xarxes socials. Doncs jo crec que, des d'aquest punt de vista, això és una banalització de la violència.

I, com comentava abans, jo crec que hi ha un exemple que és bastant paradigmàtic. Recentment hem vist tuits del president de la Generalitat, el senyor Torra, referint-se als agressors, als violents, als bàrbars que van cometre una agressió –una pallissa, de fet– contra guàrdies civils a la localitat navarresa d'Altsasu. Hem vist el senyor Torra, el president de la Generalitat, com feia tuits referint-se a aquests violents com els «joves d'Altsasu». Bé, jo crec que aquesta manera de referir-se a grups violents, a grups de bàrbars, que, a més, no només la fa servir el senyor Torra, sinó que també s'ha convertit en la nomenclatura oficial de TV3 i Catalunya Ràdio..., referir-se a aquests bàrbars com a «joves» a mi em sembla d'una absoluta irresponsabilitat i d'una banalització de la violència que no ens podem permetre.

De fet, el senyor Jové avui i el senyor Solsona s'han referit a uns altres bàrbars, a uns altres violents, com van ser els agressors de la Llibreria Blanquerna l'any 2013. Jo crec que el nom que han de rebre la gent que, per qüestions ideològiques, ataca aquells que no pensen com ells és exactament aquest: «bàrbars», «violents» o «agressors». Per tant, jo crec que és paradigmàtic el fet que el senyor Torra es refereixi als agressors, als violents d'Altsasu, com a «joves d'Altsasu».

I crec que, des d'aquest punt de vista, necessitem una reflexió col·lectiva. I ens agradaria, lògicament, que la resta de grups s'hi sumessin, a aquesta denúncia de la violència, general, per descomptat, però molt concreta, per part de grups separatistes que exerceixen violència contra aquells que no pensen com ells.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Han sigut presentades esmenes per dos grups parlamentaris. Començaríem pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Elena Fort.

Elena Fort i Cisneros

Moltes gràcies, president. Bé, Ciudadanos planteja de nou una proposta de resolució sobre violència en l'àmbit de la política i de la ideologia. Val a dir que, també més enllà de l'exposició que has fet ara, i llegint l'exposició de motius escrita..., la primera és..., hom pensa: «Quin goig, Ciudadanos està condemnant la violència feixista», cosa de la que ens n'alegrem moltíssim, sobretot venint d'un partit com el vostre, que ha pactat amb partits ultradretans en altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol.

Però, tornem (*la diputada riu*) al contingut de la proposta i a les propostes concretes i una mica al discurs que heu fet ara, i, al final, topem amb la tossuda realitat de Ciudadanos i del discurs de Ciudadanos, repetit en un bucle en aquest Parlament, en comissió o en plenari. Perquè el que pretén, al final, aquesta bona intenció de condemnar la violència –que, òbviament, és un discurs al que mai ens oposarem– és criminalitzar l'independentisme, *punto y final*. Perquè aquí estem oblidant molts altres tipus de violència dels que no feu esment, d'acord?

Per tant, no entrarem en aquest joc, ara, de la vostra manipulació sobre qui fa la violència. És evident que no entrarem aquí, perquè tant se val. És veritat que hi ha una preocupació real sobre les situacions que s'han creat, eh? I, per tant, més enllà de la veritable intenció de la proposta, criminalitzar l'independentisme, és cert que s'han detectat, els darrers mesos, un significatiu nombre d'atacs amb motiva-

cions polítiques i ideològiques en forma de destrosses i robatoris a domicilis particulars, seus de partits –de tots els partits–, a totes les entitats, entitats molt diverses, edificis públics i elements simbòlics, eh? No oblidem els elements simbòlics, que estan legalment ubicats en l'espai públic.

I, posats a recordar, per exemple, podem recordar els atacs als casals populars de Poblenou i d'Horta, a Barcelona, que van ésser cremats –i això no ho van fer els independentistes–, o un darrer atac comès a Verges fa poques setmanes, eh?, que hi ha hagut manifestacions en aquest sentit. Han estat, en general, accions realitzades de nit i amb ocultació de la identitat, amb intimidació, i en onze ocasions, segons se'ns informa, amb ús d'armes d'aire comprimit. Per tant, sí que entenem que hi ha una dinàmica perillosa i que cal aturar-la i que cal condemnar-la i actuar.

Però, al contrari del que exposeu en general, no podem oblidar –i no ho oblidarem, en aquest cas i des d'aquest grup– que les víctimes d'aquests atacs són persones i entitats diverses i plurals, i que els autors no són exclusivament aquells a qui es pretén criminalitzar pel fet de ser independentista. Ans al contrari, s'ha exercit la violència fins i tot també des del mateix Estat i els seus cossos de seguretat.

Per tant, sí que considerem necessari un posicionament unànim del Parlament que condemni aquests fets, tots els atacs comesos, siguin del signe que siguin. I, per tant, aquí ens hi trobaran sempre, contraris a la violència com a instrument polític, i sempre que s'entengui que en cap cas es pot posar en dubte el dret fonamental, en democràcia, a la protesta cívica i pacífica.

Per tant, les nostres esmenes van en aquesta línia, la de condemna de tots els atacs, vinguin d'on vinguin, i incloent-hi, de forma expressa, a més, la condemna de la violència emprada pels cossos de seguretat de l'Estat espanyols contra els votants de l'1 d'octubre i la violència –que també ho és– en forma d'empresonament o exili dels representants polítics.

Malauradament, no se'ns han acceptat aquestes esmenes. Per tant, el nostre vot no serà favorable a la seva proposta.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem a l'altre grup parlamentari que ha presentat esmenes, que, en aquest cas, és el Grup Parlamentari Republicà. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Jordi Orobitg.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, agrair-li en aquest cas a qui ha defensat aquesta proposta de resolució, doncs, el to, molt menys crispat que algun que hem pogut conèixer per part del seu grup en aquesta mateixa sessió o en d'altres. I fer-li saber que comparteixo, en part, la seva intervenció; evidentment, no en termes de ficcions terminològiques –algunes que ha utilitzat–, però sí en allò que respecta a la condemna de la violència i del feixisme en totes les seves expressions.

I no només vostè..., sinó que abans la seva companya ha fet referència als fets que van passar, en aquest cas, a la delegació del Govern de la Generalitat, i crec que és d'agrair que ho expressin, però crec que és important també que aquestes expressions que fem, que no formen part més que de la defensa de les proposicions que fem..., és important incorporar-les, en aquest cas, als acords, no? Que els acords són allò que definitivament s'eleva a l'acta de les sessions, i, per tant, els consensos polítics als que podem arribar totes les formacions que estem aquí representades.

Des d'aquest punt de vista, home, jo li he de fer un retret. Entenc que és evident que la seva proposta de resolució aborda la violència i ho fa parcialment, però no només respecte als autors de la violència, sinó també a aquells que la pateixen. I, des d'aquest punt de vista, pretendre el consens i la unitat és molt difícil.

En aquest sentit, com bé ha dit la meua companya del Grup de Junts per Catalunya, les nostres esmenes el que pretenien, precisament, era trobar una defi-

nició que permetés que tots els grups parlamentaris ens hi poguéssim sentir còmodes, que ens unís en la condemna de tota expressió de violència, perquè a nosaltres ens incomoda i ens violenta –mai millor dit– qualsevol expressió de violència, la rebí qui la rebí. I nosaltres ens solidaritzem amb aquelles formacions polítiques o amb aquells càrrecs públics que no pertanyen a l'esfera de l'independentisme que es puguin sentir violentats personalment o col·lectivament o a nivell familiar. Però nosaltres també entenem que els alcaldes del Maresme que són de formacions independentistes i que es veuen amenaçats en els seus propis domicilis també mereixen la protecció dels pronunciaments d'aquests grups parlamentaris; també l'alcalde Lluís Puig, de Palamós, d'Esquerra Republicana, i la seva família, que la passada setmana van ser públicament amenaçats de mort, eh?

I creiem, per tant, que allò que vostè ens ve a proposar no abraça la totalitat de la societat catalana. Vostès només –i sento manifestar-me en aquests termes– es volen victimitzar davant de la societat catalana i l'espanyola, com si fossin els únics destinataris de tot tipus de violència.

És per això que, lògicament, nosaltres no podem atendre aquesta proposta en els termes en què està exposada. I, hi insisteixo, jo crec que ha estat un gran error, arran de les nostres esmenes, no haver intentat –ni haver-ho intentat, no?– ni una mínima transacció. O sigui, és evident que tothom exposa els seus punts de vista, i, a partir d'aquí, hem de trobar els consensos via transaccional, però en els termes en els que estan plantejats, evidentment, nosaltres no hi podem votar de forma favorable, per excloent.

I, per tant, el que farem, tanmateix, ja li dic, senyor president, és demanar la votació separada del punt primer respecte al segon i al tercer.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem a la resta de grups parlamentaris, començant pel Grup Parlamentari Socialistes. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Molt bé; moltes gràcies, president. El primer que he de fer és lamentar que ens trobem en aquesta situació. En primer lloc, pel fet de que existeixi la necessitat de parlar de que hi ha diferents formes de coerció que afecten l'activitat de diferents agents polítics i socials vinculada a la situació de tensió política i social que s'ha viscut els darrers anys, i perquè existeix i ha existit violència física contra persones, efectivament, que defensaven idees molt diferents, exercida per part d'individus o de grups, també, amb orientacions polítiques diferents. En primer lloc, lamentar això.

En segon lloc, lamentar que ens trobem en un debat sobre aquests temes en el que, pel que sembla, no ens podem posar d'acord, quan aquest mateix Parlament sí que té textos, ja aprovats pel Ple del Parlament almenys..., no sé si per alguna comissió també, però pel Ple del Parlament, en què, finalment, i després d'alguna votació accidentada, en què no hi havia hagut la possibilitat de posar-se d'acord..., però el Ple del Parlament, finalment, sí que es va posar d'acord en un text de condemna de la violència o dels actes de vandalisme, també, contra determinats edificis, símbols, etcètera.

I, per tant, ens hauríem de poder remetre ni que sigui a aquell acord que ja vam establir. Pel que veig pel desenvolupament del debat, no serà així, però nosaltres considerem que és lamentable.

En primer lloc, és veritat –i jo li he de dir al grup proponent de la iniciativa– que la iniciativa queda a mitges, i sembla, des d'aquest punt de vista, amb una intenció política diferent de la que ha exposat el portaveu del Grup de Ciutadans en la seva intervenció. Perquè, és veritat, és innegable –i jo sé que això potser no agradarà al portaveu de la CUP en aquesta comissió– que l'organització juvenil de l'esquerra

independentista anomenada Arran, que desconec els vincles orgànics que té amb la CUP, perquè sempre que dic que està vinculada em diuen que és independent, però que, en qualsevol cas, signa sovint els cartells que ens trobem enganxats a les nostres seus, ha exercit actes com a mínim de vandalisme contra seus d'altres partits polítics. O almenys ho hem de deduir així pels símbols que pinten, perquè, diguem-ne, els signen i després els reivindiquen a Twitter, sense cap mena de problema.

És veritat, també, que alguns CDRs o alguns integrants d'alguns CDRs han fet accions similars a aquestes. I, en el cas d'Arran, a més, ara sembla que han optat per altres formes d'expressar la seva opinió respecte al turisme, però han realitzat actes que crec que són rebutjables.

Però això, sent cert, no és tot el que ha passat a Catalunya els darrers anys. Grups que em sembla que no estan registrats enlloc, però que funcionen com a grup, com un que s'autoanomena Los de Artós, no?, doncs, han baixat de la plaça Artós en manifestació, i, en el transcurs d'aquestes manifestacions, o a la cua d'aquestes manifestacions, hi ha hagut agressions físiques contra persones que venien d'alguna concentració independentista o que exhibien algun símbol independentista. I n'estic posant un exemple a l'atzar, que simplement he sigut capaç, ara, d'evocar de memòria, però hi ha desenes, si no més, d'exemples d'aquest tipus. És més, els nostres locals..., no sé els de Ciutadans, però els nostres locals també són vandalitzats per grups d'extrema dreta, que ens hi deixen creus cèltiques i creus gammades i *Flechas y Pelayos* i coses d'aquestes.

En fi, no hi ha un únic vector en el que està passant. Afortunadament, és molt minoritari, també s'ha de dir, però sí que està assolint uns nivells preocupants i que haurien de portar els diputats i diputades d'aquesta cambra a poder-se posar d'acord, almenys, en el que..., no diré que de manera impecable, però crec que de manera prou correcta expressa el punt 1 de la proposta de resolució. Almenys espero que en això sí que puguem coincidir una àmplia majoria dels grups que estem aquí representats.

Però és cert, crec que això requeriria un debat en profunditat més sincer, assumint que no hi ha un únic vector de violència en el que està passant a la societat catalana els darrers anys i procurant entre tots posar-hi remei, i també –i sé que això portem repetint-ho molt de temps– amb un esforç per la desescalada retòrica i verbal. Perquè nosaltres, com a representants del conjunt de la ciutadania, que tenim accés a unes plataformes mediàtiques, a un focus que altres no tenen, i més encara els representants de l'executiu, doncs, tenim una responsabilitat a l'hora de transmetre les nostres idees, posicions i valors, amb un llenguatge que no inciti a la construcció de l'altre com un enemic i com un, diguem-ne..., gairebé deshumanitzant-lo, no?

I, per tant, aquesta és la nostra responsabilitat. I si no som capaços d'arribar a un acord avui –que ho considerem lamentable–, com a mínim treballem-hi perquè els consensos mínims imprescindibles al voltant d'aquesta qüestió es puguin restablir.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem al Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies. Jo, de fet, seré breu, perquè, com que aquest tema ha sortit repetides vegades, tant en diferents comissions com al Ple del Parlament... Assumiríem part de l'argumentari fet pel diputat Pedret. Nosaltres, com a Catalunya en Comú Podem, hem rebut atacs de grups de la ultradreta en els nostres locals i en algunes de les persones, també, en concret, i hem rebut atacs de grups de l'esquerra independentista o de l'extrema esquerra independentista. No entenem per què hem de fer un esment en concret d'uns dels atacs i no dels altres atacs que hem rebut, també.

En aquest sentit, realment amb les aportacions de les esmenes que feien els grups del Govern, Junts per Catalunya i el Grup Republicà, creiem que, efectivament, la proposta hauria abastat més tot aquest tipus de violència política que tots crec que tenim la voluntat de condemnar amb la mateixa intensitat i amb la mateixa força, vingui d'on vingui aquesta violència política.

També creiem interessant poder-hi incorporar la violència institucional, perquè no és només la violència a càrrec de grups organitzats, de grups socials o grups polítics organitzats, sinó sovint la violència que exerceixen les institucions. I ahir vam veure, de nou, la violència exercida pels Mossos d'Esquadra en un desallotjament, en un desnonament d'una família amb menors a Ciutat Vella. Creiem que aquesta violència també l'hem de poder denunciar.

Per tant, ens sembla que la proposta de resolució, novament, és esbiaixada, és parcial, i és convenient als interessos polítics de confrontació i d'atjar el conflicte del grup de Ciutadans, que és absolutament legítim, des del seu punt de vista polític, però que hauran de comprendre que, en general, la resta de grups segurament no compartim.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem al Subgrup Parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, nosaltres pensem que es comença presentant i aprovant propostes de resolució com aquesta per tal de criminalitzar l'independentisme, i, amb el temps, s'acaba criminalitzant la protesta, la dissidència política o, per exemple, els piquets en una vaga general. Aquest és el recorregut, aquest és l'itinerari polític a què normalment apunten aquest tipus de plantejaments polítics.

Nosaltres, òbviament, no podem donar suport a aquesta proposta de resolució. Entre altres coses, també perquè no presenta cap intenció d'objectivitat ni d'imparcialitat; al contrari, ben al contrari. I en posaré un exemple: des del nostre punt de vista –i ja n'han fet esment altres portaveus abans que jo–, obvia un problema fonamental pel que fa a la violència, que és la violència estructural que presenta l'Estat quan utilitza, des del nostre punt de vista, de forma absolutament il·legítima, la violència.

I els en posaré alguns exemples –alguns ja han estat citats i n'hi afegiré alguns més. Des del nostre punt de vista, la violència policial que genera l'Estat en la diada de l'1 d'octubre de 2017 és absolutament il·legítima i respon a una violència estructural il·legítima que exerceix l'Estat contra la població i contra la ciutadania.

Com ha citat també la portaveu dels comuns, la senyora Segovia, la violència que utilitza l'Estat per desnonar famílies en situació precària dels seus habitatges és violència estructural absolutament il·legítima. Els preguntaria..., ja sé que no és el cas del debat propi d'una proposta de resolució, però els preguntaria als diputats i diputades de Ciutadans: vostès consideren legítima la violència que l'Estat exerceix per expulsar famílies en situació precària dels seus habitatges? Sí o no?

També considerem que és violència il·legítima de l'Estat aquella que correspon a actuacions militars a l'exterior que s'han demostrat injustificades, injustificables i desastroses en totes les seves conseqüències. Diguin vostès una sola intervenció militar de l'Estat espanyol a l'exterior dels darrers anys, de les darreres dècades, que no hagi tingut resultats absolutament desastrosos. I, si més no, mirin vostès com han quedat els territoris que han patit la intervenció de l'Estat o de coalicions en què l'Estat ha participat.

I vaig acabant, president. No rescatar persones al mar, no rescatar persones migrants al mar, és violència estructural de l'Estat il·legítima –il·legítima. I encara pit-

tor: *impedir* el rescat de persones migrants al mar és violència estructural de l'Estat absolutament il·legítima. I podria continuar.

Òbviament, vostès manipulen la realitat, no tenen cap pretensió d'objectivitat ni d'imparcialitat, perquè obvien la causa principal de la violència, que és la violència estructural de l'Estat, il·legítima.

I, per tot això, ja anuncio, president, que demanarem votació separada del punt primer respecte als punts segon i tercer d'aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, al Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I, en nom d'aquest subgrup, té la paraula l'il·lustre diputada Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, president. Bé, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta, en la seva gran majoria. Entre altres coses, perquè malgrat que hi hagi alguns grups que els molestin i els coguin propostes com aquestes, la realitat és que les dades són les que són. I el 90 per cent de les agressions que es produeixen a Catalunya es produeixen contra aquells que no combreguen amb la fe independentista. I aquestes dades no les dona un partit polític, sinó que les donen vostès mateixos, amb l'observatori.

O sigui, és normal que no li cogui al senyor Torra, perquè és qui anima els CDRs a «apretar», però és veritat que, quan hi ha exdiputats d'aquesta cambra, d'un partit polític, que ocupen la seu d'un partit democràtic com la nostra –va passar això la legislatura passada– i ho justifiquen d'altres partits, que, malgrat compartir ideologies, se suposa que en algun raconet els queda el que no es pot justificar de cap de les maneres, que és l'exercici de la violència, la coacció i l'assetjament per motius ideològics..., doncs, home, és preocupant.

Entre altres coses, perquè fa no gaires dies –dos dies– que el Consell d'Europa ha llançat una alerta contra l'assetjament, la fustigació i les amenaces i agressions que pateixen els periodistes que van cobrir l'última Diada l'11 de setembre aquí, davant del Parlament. El Consell d'Europa ho destaca, eh?, no un partit polític.

Dit això, home, fer servir excuses com dir que les forces i cossos de seguretat de l'Estat són violents i agredeixen la ciutadania, quan l'únic que fan és complir resolucions judicials –i, per cert, en totes les democràcies avançades són precisament els cossos i forces de seguretat els únics legitimats per exercir la força–, saben el que és, al final? Estan vostès vestint tot l'independentisme polític i social amb una vestimenta que justifica l'assetjament, la violència, el sectarisme i l'autoritarisme.

I jo estic absolutament segura que tot l'independentisme social i polític no és igual, i que no tots justifiquen l'ús de la violència. I vostès tenen l'oportunitat de votar a favor d'aquesta resolució, que no és nostra, però que jo crec que cuida i que demostra que sí, efectivament, nosaltres condemnem la violència, com diuen vostès, des de l'independentisme polític, facin..., votin a favor d'aquesta proposta. Ja els avanço que nosaltres n'hem presentat una amb relació als fets ocorreguts amb els periodistes aquí, davant del Parlament, el passat Onze de Setembre.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per posicionar-se sobre les esmenes, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans té la paraula l'il·lustre diputat Nacho Martín.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé, les esmenes del Grup de Juntos por Cataluña les rebutgem... (*Veus de fons.*) No? (*Algú diu: «És Junts per Catalunya.»*) Ah... (*Forta remor de veus.*)

El president

Demanaria silenci mentre intervé el diputat.

Ignacio Martín Blanco

Vaja, jo no crec que ofengui ningú. Com que la senyora diputada ens canvia sistemàticament el nom de Ciutadans per Ciudadanos, la qual cosa a nosaltres..., a mi no em molesta en absolut, jo li dic a la senyora Juntos por Cataluña...

El president

Diputat...

Ignacio Martín Blanco

En tot cas, com comprendrà, per mi no és cap problema que em digui el nom del meu partit en castellà o en català, eh?

El president

Diputat, pregaria que... Qui distribueix els temps és aquest president. Entenc que ha de continuar amb la seva exposició, i, en aquest sentit, amb quin és el posicionament sobre les esmenes.

Ignacio Martín Blanco

Doncs el que deia és que rebutgem les tres esmenes del Grup de Juntos por Cataluña.

I, després, sí que m'agradaria fer un esment del que s'ha comentat, per precisar el que deia abans. Jo crec que hi ha un fenomen de violència que, lògicament, la immensa majoria de ciutadans condemna. Ara, el que no podem fer és donar l'esquena a una realitat, que és el fet que el 90 per cent de les agressions per violència ideològica, per odi ideològic, les protagonitzen grups associats a partits independentistes o al moviment independentista, en aquest cas, fonamentalment l'associació d'Arran.

I al senyor Riera, de la CUP, m'agradaria dir-li una cosa. Vostè, amb la seva obsessió contra l'exèrcit i contra les institucions de l'Estat, oblida coses com, per exemple, el fet que quinze mil persones –quinze mil persones– a la Mediterrània han estat rescatades per l'exèrcit espanyol en tres anys, des del 2015 fins al 2018. Si per vostè això no és fer acció humanitària... També li puc recordar el que va fer la UME, la Unitat Militar d'Emergències, aquí a Catalunya, a Ribera d'Ebre, que va salvar moltes vides i va salvar el territori, també.

Jo crec que l'obsessió antimilitarista o l'obsessió antiinstitucional de determinats partits de tant en tant els cega.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. *(Pausa.)* Senyor Riera, per què em demana la paraula? *(Veus de fons.)* Dos minuts. Perdó, trenta segons.

Carles Riera Albert

Mirin, pel que fa a ocupacions de seus, els recordaré que el 20 de setembre del 2017 la seu de la CUP va patir durant més de vuit hores un intent d'ocupació il·legal per part de la policia espanyola. Encara no existeix l'ordre judicial. *(Veus de fons.)* Ocupació il·legal. Amb un intent *evident* de provocar la violència, obeint a una estratègia d'estat de provocació de violència davant de la qual crec que l'actitud de la CUP demostra quina és la nostra cultura política.

Comparin vostès...

El president

Gràcies, diputat.

Diputats, passaríem el punt a votació, i recordem que dos grups parlamentaris han demanat votació separada: punt 1 i punts 2 i 3. *(Veus de fons.)* Senyor Orobitg, per què em demana la paraula?

Jordi Orobitg i Solé

Entenc que té rellevància a efectes de substitució de diputats. La diputada Irene Fornós substitueix el senyor Sabrià, i el diputat Ferran Civit substitueix el senyor Jové.

El president

A l'iniciar la sessió... No eren les comunicacions que ha fet, eh? No n'ha fet...

Jordi Orobitg i Solé

No, són a partir d'aquest moment.

El president

Molt bé.

Elena Fort i Cisneros

President, simplement...

El president

Senyora Fort...

Elena Fort i Cisneros

Per oblit personal. M'he oblidat de demanar també, jo, com a Junts per Catalunya, la votació separada del punt 1 i el punt 2. Per tant, m'agradaria que constés en acta.

El president

Votació separada...

Elena Fort i Cisneros

De l'1 i el 2 i el 3.

El president

Del punt 1 i del 2 i el 3.

Doncs començarem la votació del punt 1, si els sembla.

Vots a favor del punt 1?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjat per 10 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions. *(Veus de fons.)*

Queda aprovat.

Ferran Pedret i Santos

Disculpi, president.

El president

Senyor Pedret...

Ferran Pedret i Santos

Sí, president. Per error del portaveu: no he demanat abans la votació separada del punt 2 respecte al 3. És a dir, voldria, si és possible, separar 2 i 3.

El president

Doncs els fem per separat, els tres punts.

Passaríem, doncs, el punt 2 a votació. Punt 2.

Vots a favor d'aquest punt?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjat per 7 vots a favor, 12 en contra i 2 abstencions.

Passaríem, doncs, a votació el punt 3 i últim.

Vots a favor?

Vots en contra?

I abstencions?

No n'hi ha.

Queda rebutjat per 9 vots a favor i 12 vots en contra.
(*Pausa llarga.*)

La vicepresidenta

Seguidament, passem al punt quart de l'ordre del dia...

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Interior i la consellera de Justícia sobre els criteris seguits en el trasllat dels polítics en presó provisional al Centre Penitenciari de Lledoners

354-00144/12

...que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller d'Interior i la consellera de Justícia sobre els criteris seguits en el trasllat dels polítics en presó provisional al Centre Penitenciari de Lledoners, formulada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en la seva defensa..., l'illustre diputat senyor Jean Castel.

Jean Castel Sucarrat

Moltes gràcies, vicepresidenta. És demanar una sessió informativa de dues conselleries. Entenem que Catalunya ja està donada a tenir imatges que ningú entén, però vàrem veure la imatge d'un trasllat de gent que té retinguda la seva llibertat de forma provisional que tots en vàrem quedar bocabadats, i jo crec que Catalunya en va quedar bocabadada. Parlo de les imatges d'una entrada a Lledoners, amb una furgoneta vermella..., en un turisme on podíem veure la consellera Bassa saludant aïrosament, o el senyor Turull, el senyor Rull, gent que està en presó provisional, gent que... En cap cas hem trobat l'actuació, en trasllats d'aquesta casa, de la Generalitat de Catalunya i de les competències que porta a terme, també en l'àmbit policial, de Mossos d'Esquadra...

I un últim recordatori: apellar al vot a favor perquè puguem posar llum davant de la sorpresa de la imatge, davant de la foscor de l'explicació, però també apellar a la responsabilitat dels dos grups que donen recolzament al Govern. Recordar-los que, més enllà de donar recolzament implícit i submís a un govern, vostès també tenen la responsabilitat de posar llum, de donar explicacions i de que aquest Parlament tingui transparència, parlant i fonamentant-ho en un principi fonamental d'un trasllat penitenciari. Cal recordar que aquest trasllat venia d'una altra comunitat autònoma, i el règim al que estan supeditats també els Mossos d'Esquadra..., com a policia autonòmica, també té el seu propi règim i també hi queden tipificats tots els tràmits que no es varen fer, i així ho entenem –ho hem demanat i no els hem obtingut–..., que eren de prescripció haver portat a terme.

Posem-hi llum. Els demano un cop més el vot a favor i que siguin i estiguin al cantó de la llum, de la transparència i del que ha de ser un parlament democràtic com és el Parlament de Catalunya.

Gràcies.

La vicepresidenta

Algun grup vol posicionar-se respecte a la sol·licitud? (*Pausa.*)

Podem passar ja a la votació? (*Bernat Solé i Barril demana per parlar.*) Endavant.

Bernat Solé i Barril

Bé, en principi no teníem prevista la intervenció, però, fruit de la intervenció del senyor Castel, dir-li que si exigeix aquesta transparència i llum en els trasllats a les presons, agrairia que també l'exigís al Govern de l'Estat en el trasllat a les presons quan es fa al cap màxim de l'Estat, que precisament aquests trasllats no s'han fet pas amb llum i taquígraf, com s'haurien d'haver fet en una situació normal. (*Veus de fons.*)

La vicepresidenta

Té la paraula l'illustre diputat Castel.

Jean Castel Sucarrat

Per al·lusions, presidenta, directes.

La vicepresidenta

Per al·lusions.

Jean Castel Sucarrat

Diputat, molt breument. Si vostè veu de forma correcta que els trasllats penitenciaris es facin en furgoneta o en vehicle..., un turisme privat, sense cap mitjà de seguretat en el seu interior...

Bernat Solé i Barril

No són contradiccions...

Jean Castel Sucarrat

Permeti'm acabar..., comuniquin-ho des d'aquest moment a la comunitat penitenciària, que també tindran el dret de sol·licitar aquest vehicle per poder, també quan entren a la presó, saludar airosament els seus familiars.

La vicepresidenta

Doncs passem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda rebutjada, aquesta sol·licitud, per 7 vots a favor, 12 en contra i 2 abstencions.

El president

Passem, doncs, al punt 5 de l'ordre del dia...

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de la Presidència sobre l'encàrrec al Centre d'Estudis d'Opinió d'una enquesta relativa a l'opinió política adreçada al conjunt de l'Estat espanyol

354-00148/12

...que és la sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de la Presidència sobre l'encàrrec del Centre d'Estudis d'Opinió d'una enquesta relativa a l'opinió política adreçada al conjunt de l'Estat espanyol, presentada pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la illustre diputada Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, president. Bé, nosaltres demanem aquesta sessió informativa. Considerem que la utilització del Centre d'Estudis d'Opinió per part del Govern de la Generalitat és manifest..., no només pel contingut de les preguntes que es fan després dels estudis, amb certa periodicitat, en l'onada d'opinió política, sinó que fins i tot amb aquesta nova..., vaja, amb aquest nou estri o instrument que han fet servir, sobre enquestar l'opinió política del conjunt de la resta d'Espanya quan ja es tenen les dades del CIS, quan ja es tenen les dades, fins i tot..., si un no confia en la nova direcció del senyor Tezanos enfront del CIS, també té unes altres enquestes de caràcter particular.

I, per tant, entenent que fins i tot això, reconegut pel mateix responsable de l'oficina, doncs, sobrepasa les competències pròpies del CEO, entenem que és necessari que se'ns expliqui, perquè, entre altres coses, això va tenir una despesa per als cabals públics –em sembla que va ser de seixanta mil euros.

I, per tant, entenem que cada euro, cada cèntim d'euro que ha estat malbaratat i que ha estat fet servir per a funcions que no corresponen a aquesta entitat ha de ser explicat. I s'ha de posar transparència a aquesta actuació, que nosaltres considerem que és irregular i que se n'han de donar comptes aquí, al Parlament.

El president

Moltes gràcies, diputada. Algun grup es vol posicionar? *(Pausa.)*

Passaríem, doncs, a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

No hi ha abstencions.

Queda rebutjada per 9 vots a favor i 13 vots en contra.

Sol·licituds de sessió informativa acumulades amb la consellera de Justícia i amb el conseller de Governació, Administracions Públiques i Habitatge sobre els indicis d'espionatge als servidors públics de l'Administració de justícia i el garantiment dels drets i les llibertats dels ciutadans

354-00152/12 i 354-00153/12

Abans de passar al punt 6, els vull fer una proposta des de la presidència, que seria unificar el punt 6 i el punt 7, si els sembla. *(Veus de fons.)* El debat d'aquests dos punts. De la mateixa manera, ens vindran els punts 9, 14, 15 i 16; arribat el moment, ja ho tornaré a recordar.

Si de cas, ara començaríem pel punt 6, proposat pel Grup Parlamentari de Ciutadans, que és la sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de Justícia sobre els indicis d'espionatge als servidors públics de l'Administració de justícia i el garantiment dels drets i llibertats dels ciutadans. I, en el mateix sentit, el punt 7.

En nom d'aquest grup, per defensar-la, té la paraula l'il·lustre diputat Nacho Martín.

Ignacio Martín Blanco

Sí; gràcies, president. Breument. El mes de juliol vam conèixer, a través de la pàgina del Consejo General del Poder Judicial, de l'òrgan de govern dels jutges del conjunt d'Espanya, la notícia que es començava a investigar la possibilitat que la Generalitat estigués fent espionatge als *mails* dels jutges que desenvolupen la seva feina a Catalunya.

Aquesta notícia, que vam conèixer, hi insisteixo, a través del Consell General del Poder Judicial, a nosaltres ens va semblar absolutament inacceptable. Ens sembla que és molt preocupant que això pugui estar passant. I, per tant, ens agradaria conèixer..., creiem que per la transparència i per la qualitat del nostre debat públic i de les nostres institucions seria desitjable que compareguessin els dos consellers que nosaltres demanem en aquestes dues propostes, en aquestes dues peticions.

El president

Moltes gràcies, diputat. Algun grup vol intervenir? *(Pausa.)*

Passaríem aquests dos punts a votació.

Votaríem primer el punt 6 de l'ordre del dia.

Vots a favor d'aquest punt?

Vots en contra?

Queda rebutjada per 10 vots a favor i 11 vots en contra.

Passaríem, doncs, el punt 7 a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Queda rebutjada per 10 vots a favor i 11 vots en contra.

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de la Presidència sobre la seva implicació en els òrgans de direcció del Consell per la República

354-00169/12

Passaríem, doncs, al punt 8 de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la consellera de la Presidència sobre la seva implicació en els òrgans de direcció del Consell de la República, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Dimas Gragera.

Dimas Gragera Velaz

Gracias, presidente. De forma muy breve, procedemos a la explicación de por qué nuestro grupo, el Grupo de Ciudadanos, solicita la comparecencia de la *consellera* de la Presidencia, la señora Budó. Como ustedes estarán al tanto, han aparecido diversas informaciones periodísticas que aseguran que ella compatibilizó sus funciones de vicepresidenta de este Govern con la de órganos directivos en el chirinquito..., en la entidad del Consell per la República, un hecho que ella no ha negado –es más, lo ha confirmado.

Queremos que comparezca puesto que simplemente la compatibilidad de estos dos puestos podría vulnerar la Ley de incompatibilidad a la que los diputados y los miembros del Gobierno están sujetos. Pero, además, por la propia naturaleza de este organismo, entendemos que alguien como ella, que es representante del Estado, que es representante de la propia autonomía de Cataluña, es una contradicción absoluta que tenga puestos de representación o que figure en un organismo cuyo objetivo, precisamente, es cargar contra el Estado y cargar contra esa autonomía.

Además, es un organismo que pretende legitimar a un fugado de la justicia como es el señor Puigdemont y un organismo que ya en esta comisión hemos debatido sobradamente que además pudiese haber utilizado de forma fraudulenta los logos y la imagen corporativa de esta Generalitat.

Por ello, desde Ciudadanos queremos darle la oportunidad a la *consellera* de que venga a comparecer, y por esto pedimos el voto favorable de todos los grupos.

El president

Moltes gràcies, diputat. Algun altre grup es vol posicionar? (*Pausa.*)

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Sol·licitud de sessió informativa amb el vicepresident de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda sobre l'increment de publicitat institucional en el context de les retallades

354-00170/12

Si ho veuen bé, podríem unificar el debat dels punts 9, 14, 15 i 16. (*Pausa.*) Entenem que han sigut presentats per tres grups parlamentaris, i, seguint l'ordre de presentació, començaríem per Catalunya en Comú Podem, la presentació del debat, seguit del Partit Socialista i continuant pel partit de Ciutadans. Després, si algun altre grup vol intervenir, ja ho dirà.

Començaríem, doncs, pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, moltes gràcies. Com segurament molts dels diputats i diputades van poder seguir, i, de fet, segurament això motiva el fet que s'hagi demanat aquesta compareixença o compareixences semblants, motivades pel mateix fet, van aparèixer

informacions als mitjans sobre les diferents assignacions que des del Govern de la Generalitat de Catalunya s'havien fet a diversos mitjans de comunicació sense que quedés massa clar quin era el criteri d'aquesta assignació.

Per tant, el que es demana és que, des de la Vicepresidència i la conselleria d'Economia es vingui a comparèixer per explicar quins són els criteris, els imports, i quina és la justificació d'aquesta despesa econòmica en un moment en el que estem sense pressupostos i on repetides vegades s'ha dit que no es podia fer front a les retallades que portem acumulades els darrers vuit anys, perquè no hi havien recursos al respecte.

Per això demanem el vot favorable a la compareixença.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem, doncs, al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Dono per reproduït el que ja s'ha dit.

El president

Moltes gràcies, diputat.

**Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comissió
Assessora sobre la Publicitat Institucional perquè informi sobre la
despesa destinada a publicitat institucional del 2018 ençà**

356-00558/12

Doncs passaríem al Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. En Cataluña las consejerías tienen menos dinero que en 2010, pero en 2018 Quim Torra gastó un 50 por ciento más en publicidad. En Cataluña hay un 40 por ciento más de barracones que hace diez años, pero en 2018 el señor Torra gastó un 50 por ciento más en publicidad. En Cataluña también tenemos las peores listas de espera en sanidad y en dependencia, pero en 2018 el señor Torra gastó un 50 por ciento más en publicidad.

Obviamente, queremos una explicación de esto, y por eso también pedimos el voto favorable.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, diputada. Algú de la resta de grups parlamentaris vol intervenir? *(Pausa.)* Sí. Té la paraula l'il·lustre diputat Marc Solsona.

Marc Solsona i Aixalà

Moltes gràcies, president. Els punts 9, 14, 15 i 16, diguem-ne..., el 14, el 15 i el 16 serien la petició del mateix compareixent, i, si hi afegim el 9, serien de la mateixa temàtica. Per tant, nosaltres el que proposem seria..., nosaltres donaríem suport a la número 15, que és la compareixença del secretari general de Difusió i Atenció Ciutadana, que pot englobar tranquil·lament i subsumir totes aquestes altres sol·licituds de compareixença, perquè el tema és el mateix.

El president

Entenc que en demana votació separada, no? *(Remor de veus.)* O és una petició de...?

Marc Solsona i Aixalà

Pot ser. Podem fer petició de retirada o podem fer votació separada. En qualsevol cas, la voluntat del nostre grup és donar suport a la 15, perquè entenem que pot arribar a..., i és la mateixa temàtica i el mateix compareixent, eh?

El president

Senyor Solé?

Bernat Solé i Barril

Em sumo als arguments del company diputat Marc Solsona. Simplement dir que sí, que el que es podria fer és agrupar totes les votacions de tots els punts menys el punt 15, que es podria votar per separat.

El president

Senyora Segovia?

Susanna Segovia Sánchez

Sí, per aclarir la distinció que s'està fent. Nosaltres en concret demanem com a compareixent el vicepresident i conseller d'Economia, que no té res a veure..., o sigui, al qual li demanem que faci una explicació més àmplia de les retallades, o sigui, del pressupost assignat a publicitat en funció del pressupost d'altres departaments. Això difícilment un membre del Consell de l'Audiovisual ho podria fer.

Per tant, entenem que, tot i que podria ser interessant que es programessin les dues en la mateixa sessió d'aquesta comissió, perquè són complementàries, són informacions absolutament diferents, les que es demanen.

El president

Alguna altra paraula? (*Pausa.*) No? (*Veus de fons.*) Sembla que no hi ha cap intenció de retirar cap proposta. El que sí que portaríem a terme és la votació separada.

Si els sembla, pel que he entès del senyor Solsona i pel que he entès de la senyora Segovia... Vull dir, podem fer els quatre punts per separat o...? (*Veus de fons.*) Sí? (*Veus de fons.*) Millor.

Doncs portaríem a terme la votació del punt 9.

Vots a favor?

Vots en contra?

Queda aprovada per 11 vots a favor i 10 vots en contra.

Passaríem, doncs, al punt 14 de l'ordre del dia.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

(*Remor de veus.*)

L'article... Si m'ho permeten... (*Veus de fons.*) Senyor Solsona, per què em demana la paraula?

Marc Solsona i Aixalà

Abans d'entrar al que anàvem a entrar, eh?, que és l'empat, com que nosaltres diem que el 15 estem a favor de votar-lo i entenem que l'objecte de la..., és el mateix compareixent, en l'un que en l'altre, jo abans de que entrem en un debat aquí, de..., perquè entrarem en el tema de discrepàncies o interpretació del vot ponderat i de l'empat, i en ares, també, d'allò, si convé..., podem mirar, si us sembla, d'abstenir-nos en aquesta votació i així ja es guanya igualment. M'explico? (*Veus de fons.*) Compareix el mateix. M'explico o no? (*Remor de veus.*)

El president

Si els sembla...

Marc Solsona i Aixalà

És a dir, el que dic jo és: ara entrarem a l'empat, amb el –amb perdó– «follón» habitual d'interpretació entre el president i la resta de membres. Com que és el mateix compareixent la del 15, que votarem a favor, que la del 14, perquè és la mateixa compareixent, jo abans d'entrar en això, i en ares de no polemitzar més, intentaria, doncs, repetir la votació i generar una abstenció. I, llavors, ja votem la 15 i s'ha acabat el problema del 15 i el 16. *(Veus de fons.)* Que és el que proposaves tu, agrupar la votació. *(Veus de fons.)* Sí, és el mateix. *(Remor de veus.)* No, és el mateix.

Susanna Segovia Sánchez

Entenc que els que serien els mateixos serien 15 i 16. No sé si el 14 és exactament el mateix...

El president

Si em disculpen... *(Remor de veus.)* Com a president d'aquesta comissió proclamo el resultat, que és que el punt 14 queda aprovat. *(Veus de fons.)* S'ha produït un empat *(forta remor de veus)*...

Marc Solsona i Aixalà

S'ha produït un empat i vostè...

El president

...i en base al vot ponderat i a la interpretació que aquest president portarà a terme a continuació, en cas de que continuem amb aquest vot i amb la realitat del que hem vist... *(Remor de veus.)* Com els deia, s'ha produït... *(Persisteix la remor de veus.)*

Un moment, si us plau. S'ha produït un empat, per 10 vots a favor, 10 en contra i 1 abstenció. Davant d'aquest empat que s'ha produït, han acabat de visualitzar... *(Veus de fons.)* Molt bé. *(Fora remor de veus.)* S'ha produït. No, no, l'empat s'ha produït. *(Algú diu: «Sap que hi ha un empat i no ha proclamat el resultat.»)* Sí que l'he proclamat. *(Algú diu: «L'has proclamat? No...»)*

El lletrat

No, ara l'acaba de proclamar. *(Rialles.)*

El president

Senyor Bernat, digui'm... *(Remor de veus.)* Són 10, 10 i 1 abstenció, hi ha un empat. Ara hauria de fer allò que vostè no vol... *(Persisteix la remor de veus.)* Un moment, un moment... Senyor Solé?

Bernat Solé i Barril

Intento donar una solució que crec que seria la més fàcil i evitaria aquest conflicte. Tenint en compte que al punt 14 i al punt 15 el compareixent és el mateix, i tenint en compte que ja hem expressat la voluntat de donar aprovació a la compareixença del punt 15, el que demanaria és que es retirés el punt 14 i es votés el 15.

El president

Senyora Sierra?

Sonia Sierra Infante

Senyor president, no podem «desvotar» el que ja està votat ni obligar un grup, que legítimament ha presentat el compareixent que creu..., perquè no els agrada el resultat als polítics separatistes. Tinguem una miqueta de respecte pel Reglament d'aquest Parlament, si us plau.

El president

Senyor Solsona...

Marc Solsona i Aixalà

En ares del bon to de la senyora Sierra, doncs, procedeixi a proclamar el resultat i continuem amb les votacions separades i ja està, i continuem... (*Remor de veus.*)

El president

Molt bé. Mirin, l'article 118 de la Constitució espanyola... (*Persisteix la remor de veus.*) Demanaria silenci i respecte a la comissió, si us plau.

El artículo 118 de la Constitución española establece, para todo ciudadano o institución, que es obligado cumplir las sentencias y demás resoluciones firmes de jueces y tribunales. Y el Tribunal Supremo comunicó a este Parlamento desde el pasado 9 de julio de 2018 que, entre otros, Carles Puigdemont i Casamajó i Raül Romeva i Rueda han quedado suspendidos automáticamente, por el imperio del artículo 384 bis de la Ley de enjuiciamiento criminal, en las funciones y cargos públicos que estaban desempeñando, habiendo de proceder la Mesa del Parlamento a adoptar las medidas precisas para la plena efectividad de la previsión legal, lo cual, y hasta el día de hoy, no se ha producido.

Asimismo, el pasado 21 de junio de 2019 el Tribunal Supremo confirmó el procesamiento firme de Antoni Comín por rebelión, y, por tanto, lo aplicable del 384 bis, en el que se establece la suspensión automática de las funciones que hubiese ostentado.

En consecuencia, y estando suspendidos como diputados dichos señores, los derechos y facultades que hubieran ostentado anteriormente también lo están, tal y como demuestra la suspensión del devengo del derecho económico que está aplicando uno de los órganos de este propio Parlamento.

Este presidente considera que no es ajustado a derecho considerar que sus respectivos grupos parlamentarios disponen de sus votos en el Pleno del Parlamento, y, por tanto, no pueden ser contabilizados en la ponderación prevista en el artículo 2.2.

Si m'ho permeten, vull afegir un comentari com a president d'aquesta comissió. Jo mateix, com a president, vaig fer arribar una carta al president del Parlament, el senyor Roger Torrent, per demanar-li l'adequació del vot ponderat que utilitzem tots els presidents de comissió per no trobar-nos en aquestes tessitures. Entenem que la llei, les sentències i el que emana del poder judicial són d'obligat compliment per tots i per totes.

I, en aquest sentit, i, per tant, en aplicació de l'article 98.2 i de l'article 102, *ante el empate de votos afirmativos y negativos, y teniendo en cuenta que los grupos y subgrupos parlamentarios de Ciudadans, PSC i Units per Avançar, Catalunya en Comú Podem y Partit Popular de Catalunya...*, disposen de 65 vots en el *pleno*, *mientras los grupos de Junts per Cat i Republicà* disposen de 63, el resultat de la votació, com no pot ser d'una altra manera..., queda aprovat el punt 14 de l'ordre del dia.

Passaríem, doncs, a la votació. (*Veus de fons.*) Senyor Costa...

Josep Costa i Rosselló

Jo crec que hi ha algun error material, perquè seixanta-tres vots..., en cap dels recomptes possibles Junts per Catalunya i el Grup Republicà no sumen seixanta-tres vots. No sé si el senyor lletrat pot donar fe d'això. En tot cas, crec que hi ha d'haver un error en això.

Però, en tot cas, sí que voldria dir que, després de la renúncia de diversos diputats als seus escons en aquest Parlament, només hi ha un diputat sobre el qual hi hagi controvèrsia sobre la seva suspensió.

El president

Seixanta-cinc vots, eh? Perdó. (*Remor de veus.*)

Josep Costa i Rosselló

Només hi ha un diputat de Junts per Catalunya sobre el qual existeix controvèrsia sobre la seva suspensió. Per tant, en el pitjor dels casos, amb la interpretació que fa el president hi hauria, en el vot ponderat, un empat, també, a seixanta-cinc. I, per tant, la proposta en cap supòsit no es pot considerar aprovada.

El senyor president ha esmentat el senyor Comín, i jo vull dir –i que consti en acta, i crec que el lletrat també en podrà donar fe– que el Parlament de Catalunya no té constància de cap resolució judicial que suspengui de funcions el senyor Comín.

Per tant, em sembla absolutament improcedent i fora de lloc que es digui en aquest Parlament que el senyor Comín està suspès de funcions. El senyor Comín és diputat de ple dret d'aquest Parlament.

El president

Quan jo he parlat de qui està suspès de funcions, jo he anomenat el senyor Puigdemont i el senyor Romeva. Tot seguit, he dit que el passat 21 de juny el Suprem sí que va...

Josep Costa i Rosselló

Aquest Parlament no té coneixement de cap resolució que suspengui el senyor Comín, i vull que consti en acta.

El president

Senyor Costa, queda recollida la seva intervenció. Aquest president continua emetent el vot favorable, entenent que l'empat que s'ha produït i la ponderació que utilitzem, que –l'hi recordo– aquest president va notificar via carta al president del Parlament que l'adeqüés perquè cap president es trobés en la tessitura que ara mateix jo em trobo i que habitualment ens trobem en altres comissions...

(Bernat Solé i Barril demana per parlar.) Senyor Solé...

Bernat Solé i Barril

Malgrat discrepar del criteri que ha utilitzat aquesta presidència en diverses ocasions a l'hora d'establir o de dirimir un empat, em sumo a l'argument del senyor Costa. I, per tant, entenc que aquest nou criteri de ponderació s'hauria d'adequar i actualitzar a la situació real de l'hemicicle. I la situació real de l'hemicicle és que en aquests moments el nombre de vots és diferent del que vostè ha exposat en els seus arguments.

Josep Costa i Rosselló

Senyor president...

El president

Senyor Solé, em reitero en el mateix sentit que li he dit al senyor Costa. Queda recollida la seva petició. Aquest president...

Josep Costa i Rosselló

Senyor president, era per reiterar-li que, d'acord amb l'article 90, quan es fa una crida a observança del Reglament, vostè ha demanat el parer de la Mesa de la comissió, no pot resoldre unilateralment.

El president

Sí. Suspendré ara un minut per consultar-ho amb els membres de la Mesa. Però els repeteixo i els reitero, en relació també amb el que ha dit vostè en aquest moment, senyor Solé, que aquest president, via carta, va notificar al senyor Roger Torrent que adequés i arrangés..., d'allò que emana del poder judicial, d'allò que emana de les sentències, i recordant-li que són d'obligat compliment. Més que re, perquè cap president es trobi en la tessitura que jo ara mateix em trobo.

(Bernat Solé i Barril demana per parlar.) Digui'm.

Bernat Solé i Barril

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) Abans que la Mesa dirimeixi en aquest minut que vostè utilitzarà, el que voldria saber és quin és el criteri de la presidència davant d'un empat que es pugui produir en una situació com és una comissió. En aquests moments ens trobem davant d'un empat. Davant d'un empat, en una situació normal a l'hemicicle quedaria rebutjat, aquest punt. *(Veus de fons.)* Per tant, tingui en compte que hi ha un empat, en aquests moments.

El president

I aquest president li repeteix que el vot ponderat que em ve des de gestió parlamentària, i el mateix que la presidència d'aquest Parlament no està canviant, ni adequant, ni arrançant en el sentit d'una sentència... Aquest president emetrà el vot que entengui que és de responsabilitat per part del càrrec que ocupo i responsabilitat no només jurídica, sinó responsabilitat institucional.

Dit això, suspenem la comissió un minut.

La sessió se suspèn a la una del migdia i vuit minuts i es reprèn a la una i dotze minuts.

El president

Si els sembla, reprenem la sessió. *(Remor de veus.)*

Havent-ho deliberat amb la Mesa... *(Persisteix la remor de veus.)* Demanaria silenci, si us plau. Havent-ho deliberat amb la Mesa, vull expressar que tant la vicepresidenta com el secretari mantenen la seva posició i que aquest president manté la seva, i el lletrat ens ha fet els advertiments jurídics oportuns.

Dit això, i com ja havia expressat abans, queda aprovat el punt 14.

I passaríem a la votació del punt 15. *(Remor de veus.)*

Vots a favor? *(Persisteix la remor de veus.)*

Un moment, si us plau. Hem començat una votació, senyor Solsona.

Marc Solsona i Aixalà

Ha començat una votació sense pausa...

El president

Per què em demana la paraula?

Marc Solsona i Aixalà

Doncs bàsicament li demano la paraula perquè, un cop dirimit per la Mesa, i emès el dictamen que vostè fa, jo li dic que em remeto a l'acord que hi va haver el setembre del 2018, en el qual es deia que la igualtat de vot en les votacions d'una comissió es pot dirimir conforme al criteri sostingut habitualment a la cambra, això és, ponderant el nombre de vots de què cada grup disposa en el Ple, entenent que això últim es refereix al nombre de diputats de cada grup que mantenen la condició plena de membres del Parlament, o diputats amb dret, en funció dels resultats electorals assolits.

És per això que la interpretació que fem nosaltres és diferent. I, per tant, la seva resolució, en aquest cas, d'empat, l'elevarem, doncs, també a l'òrgan competent per expressar la nostra disconformitat absoluta amb aquest criteri.

El president

Molt bé. Queda recollit per la Mesa. Només recordar-li, senyor Solsona, que no és la primera vegada que passa, que són reiterades ja, les vegades que passa, i que, bé, queda atès, el seu comentari.

Marc Solsona i Aixalà

Només reiterar, diguem-ne, que hem de defensar el que cadascú creu que és el...

El president

Evidentment. Faci la gestió que vostè cregui oportuna. (*Irene Fornós Curto demana per parlar.*) Digui'm, senyora Fornós.

Irene Fornós Curto

Gràcies, president. Primer que res, manifestar també que, per part del Grup Republicà, no estem d'acord amb el posicionament pres per la presidència d'esta Mesa, i que també ens sumem a les explicacions i als arguments donats, en este cas, pel diputat Marc Solsona.

El president

Molt bé. Queda recollit, també, en el mateix sentit que li deia al senyor Solsona.

Sol·licitud de compareixença del secretari de Difusió i Atenció Ciutadana perquè informi sobre l'avaluació que la Comissió Assessora sobre Publicitat Institucional fa dels objectius i l'eficàcia de la publicitat institucional de la Generalitat el 2018

356-00559/12

Passaríem, doncs, a votació el punt 15 de l'ordre del dia.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat el punt 15, per 20 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Sol·licitud de compareixença del director general de Difusió perquè informi sobre l'avaluació que la Comissió Assessora sobre Publicitat Institucional fa dels objectius i l'eficàcia de la publicitat institucional de la Generalitat el 2018

356-00560/12

Passaríem, doncs, a la votació del punt 16 de l'ordre del dia.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El resultat són 10 vots a favor, 10 vots en contra i 1 abstenció. Tornem a reproduir l'escenari del... (*Veus de fons.*) Perdó? (*Veus de fons.*) Senyor Pedret...

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Si pogués ser..., ho dic perquè els arguments són coneguts, tant els de la presidència com...

El president

Em reiteraré en els arguments i en tot l'exposat.

Ferran Pedret i Santos

És a dir que ho donem per reproduït, no cal que ho reproduïm. D'acord.

El president

Sí, sí. Entenent que es reproduïx l'empat, dono també per reproduït i em mantinc en el mateix criteri que he aplicat a l'anterior...

I, en aquest sentit, queda aprovat el punt (*veus de fons*) 16 de l'ordre del dia. (*Marc Solsona i Aixalà demana per parlar.*) Senyor Solsona?

Marc Solsona i Aixalà

També donem per reproduïda la discrepància de l'anterior punt. I només dir que si es demana la compareixença del secretari de Difusió i la del director general de Difusió..., si compareix el secretari, doncs, que representa que és superior al director, s'hauria de donar per..., ja hauria d'estar..., s'hauria de donar per bona. En qualsevol cas, ei..., ja està.

El president

Molt bé. Queda recollit, senyor Solsona.

Sol·licitud de compareixença de la directora general de Política Lingüística perquè informi sobre els criteris d'inclusió en el Cens d'entitats de foment de la llengua catalana

356-00553/12

Passaríem, doncs... Estem pendents de tres punts de l'ordre del dia, que són el 10, l'11 i el 13. Passaríem a la sol·licitud de compareixença –que és el punt 10 de l'ordre del dia– de la directora general de Política Lingüística davant de la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre els criteris d'inclusió en el Cens d'entitats de foment de la llengua catalana, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. En set anys s'ha triplicat el cens d'entitats que diuen que fomenten la llengua catalana. Òbviament, des de Ciutadans volem que es fomenti la llengua catalana, i també volem que es faci un bon ús dels diners públics, i ambdues qüestions no haurien de ser incompatibles.

El que no pot ser, per exemple, és que es rebin diners i que desgravin entitats com Plataforma per la Llengua, que cal recordar que Plataforma per la Llengua ha entrat als patis dels col·legis i, segons les seves pròpies paraules –no ho dic jo, ho diuen ells en roda de premsa–, van enganyar el professorat i els equips directius dient que farien una activitat quan en realitat el que volien era veure en quin idioma parlaven tant els alumnes com els professors –perquè van espionar alumnes, però també van espionar els professors.

Una associació que se salta tots els codis ètics i deontològics, perquè cal recordar que tots els codis ètics i deontològics diuen que s'ha de demanar permís, que els participants han de saber en què consisteix l'activitat, i que en el cas dels menors, a més, han de tenir el seu consentiment i el consentiment dels seus pares o tutors. Bé, hi insisteixo, una associació que se salta tots els codis ètics i deontològics no pot rebre diners públics, per posar-ne un exemple.

També tenim entitats fora de Catalunya, com Acció Cultural del País Valencià, que gràcies al treball de Ciutadans ja està sent investigada per la fiscalia, i fins i tot tenim entitats de fora d'Espanya, com per exemple l'Associació per a la Salvaguarda del Patrimoni Historicocultural de l'Alguer, que té un nom molt llarg però que no té un llistat d'activitats gaire llarg. Per començar, ni tan sols té web, i costa molt d'entendre a què es dediquen. L'últim que sabem d'aquesta associació és que fa anys feia misses en català, o una part de la missa en català. Home, jo crec que hi han millors maneres de fomentar el català que no pas aquesta. I aquesta entitat, que no sabem què fa, perquè, hi insisteixo, no té ni web, està desgravant, i tots aquests diners es podrien fer servir per fomentar el català bé o per a qualsevol altra activitat que no sigui la d'aquesta entitat fantasma.

Els catalans han de saber en què es gasten els seus diners, i per això demanem el vot favorable a aquesta compareixença.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Algun grup parlamentari vol intervenir? *(Pausa.)*

Passaríem, doncs, el punt 10 a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per 20 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Sol·licitud de compareixença de Francesca Guardiola Sala, delegada del Govern de la Generalitat de Catalunya als Països Nòrdics, perquè informi sobre les notícies que han aparegut en diversos mitjans de comunicació segons les quals ha acceptat obsequis d'alt valor patrimonial de particulars

356-00554/12

Passaríem, doncs, al punt 11 de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença de Francesca Guardiola Sala, delegada del Govern de la Generalitat de Catalunya als Països Nòrdics, davant de la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les notícies que han aparegut en diversos mitjans de comunicació segons les quals ha acceptat obsequis d'alt valor patrimonial de particulars, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, per defensar-la té la paraula la il·lustre diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. Bé, com ja diu el títol de la proposta, la senyora Guardiola, segons les notícies, ha acceptat regals d'un alt valor patrimonial, la qual cosa no és compatible amb el seu càrrec. I si això és cert –i, si no, que ho desmentixi–, ha de donar explicacions a tots els catalans.

Ja hem vist com el president d'aquest Parlament i els seus lletrats han fet tot el possible, per exemple, perquè el síndic del procés no comparegui en ple per explicar aquesta mateixa qüestió. Des de Ciutadans continuem treballant per la transparència. Ja sabem que a aquest Govern li costa molt ser transparent, és el govern menys transparent possible, però nosaltres seguim insistint en la transparència i la rendició de comptes, amb la qual cosa demanem el vot favorable per a aquesta compareixença i que ens expliqui si és veritat o no que ha rebut diners, regals, d'alt valor, i, a més, d'una altra mà, suposadament corrupta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Algun grup parlamentari vol intervenir? *(Pausa.)*

Passaríem... *(Ferran Pedret i Santos demana per parlar.)* Senyor Pedret?

Ferran Pedret i Santos

Sí, ni que sigui per fer l'explicació del vot. Nosaltres entenem que es demana ara aquesta sol·licitud de compareixença d'una persona que ara és delegada del Govern de la Generalitat. Els fets van ocórrer en un moment en què no era delegada del Govern. Per tant, entenc que no es demana tant perquè en l'exercici del seu càrrec hi hagi quelcom de què hagi de donar explicacions, sinó per l'acceptació de –segons informacions aparegudes a la premsa–, diguem-ne, «dàdives» d'alt valor patrimonial en el passat.

Vist que sembla ser que l'empresari que es dedicava a ser així de generós tenia intenció d'augmentar la seva influència en l'àmbit públic a través d'aquests regals, doncs, d'alguna manera, mereix alguna explicació davant del Parlament per part de la persona que, sembla, va ser la receptora d'aquests regals.

I és per això. Entenem que no és respecte al que hagi pogut fer com a delegada ara, sinó per l'ombra de dubte que es pugui estendre respecte a aquesta qüestió, que es demana que hi hagi aquestes explicacions.

El president

Moltes gràcies, diputat. Algun altre grup vol intervenir? *(Pausa.)*

Portaríem, doncs, el punt 11 a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 9 vots a favor, 11 en contra i 1 abstenció.

Sol·licitud de compareixença de Ferran Burriel, director de l'agència NothingAD, perquè informi sobre l'impagament de deutes contrets amb proveïdors privats per part d'alts càrrecs del Govern

356-00557/12

I passàrem a l'últim punt de l'ordre del dia, que en aquest cas és el 13, que és la sol·licitud de compareixença de Ferran Burriel, director de l'agència NothingAD, davant de la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre l'impagament de deutes contrets amb els proveïdors privats per part d'alts càrrecs del Govern, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'illustre diputat Dimas Gragera.

Dimas Gragera Velaz

Gracias, presidente. Como usted bien ha indicado, hemos solicitado la comparencia del señor Burriel, un señor que ha reconocido que realizó trabajos publicitarios vía su empresa para el referéndum ilegal del 1 de octubre por un valor aproximado de unos ochenta mil euros, y que, como él mismo ha reconocido, condonó, perdonó su pago a la institución de la Generalitat de Cataluña. Además, hemos visto como en estos dos años, desde aquel hecho hasta ahora, ha facturado más de 8 millones de euros en contrataciones públicas a la Generalitat.

Por estos motivos, queremos que comparezca para que nos explique qué lleva a un empresario, que en teoría persigue el ánimo de lucro, a condonar estos servicios que realiza para una administración.

También queremos que nos explique qué va a pasar con los 8 millones de euros que ha facturado –si los ha cobrado, si pretende cobrarlos–, porque quizás hemos encontrado un proveedor barato para los servicios que necesita la Generalitat. Que nos explique también cuál es la fórmula de su éxito empresarial, porque han aumentado sus ingresos en todo este tiempo. Y, finalmente, que nos ayude a desarrollar una teoría que tenemos en el Grupo de Ciudadanos, que es que a quien colabora con el separatismo, a quien colabora con el nacionalismo, a quien insulta a los constitucionalistas, normalmente las cosas le van bien: puede conseguir un puesto de enchufado en la Generalitat, puede ser contratado para TV3, le pueden crear un chiringuito a su medida o puede ver cómo aumentan los ingresos. E incluso, como vemos en las últimas fechas, puede hasta conseguir entradas y viajes para la final de la Champions.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat. Algun altre grup parlamentari vol intervenir en aquest punt? *(Pausa.)*

Portem el punt 13 a votació.

Vots a favor d'aquest punt?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjat per 8 vots a favor, 12 en contra i 1 abstenció.

Sense cap més punt de l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i onze minuts.